YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu ensimmäinen jaosto)
14 päivänä joulukuuta 2004 *

Asiassa T-317/02,

Fédération des industries condimentaires de France (FICF), kotipaikka Pariisi (Ranska),

Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de Roquefort, kotipaikka Millau (Ranska),

Comité économique agricole régional "fruits et légumes de la région Bretagne" (Cerafel), kotipaikka Morlaix (Ranska),

ja

Comité national interprofessionnel des palmipèdes à foie gras (CIFOG), kotipaikka Pariisi (Ranska),

edustajinaan asianajajat O. Prost ja M.-J. Jacquot,

kantajina,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään P-J. Kuijper ja G. Boudot, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

jossa kantajat vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan neuvoston asetuksessa (EY) N:o 3286/94 tarkoitettujen Yhdysvaltojen ylläpitämien valmistetun sinapin tuontiin liittyvien kaupallisten käytäntöjen muodostamien kaupan esteiden tutkimusmenettelyjen päättämisestä 9 päivänä heinäkuuta 2002 tehdyn komission päätöksen 2002/604/EY (EYVL L 195, s. 72),

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (laajennettu ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti B. Vesterdorf sekä tuomarit P. Mengozzi, M. E. Martins Ribeiro, F. Dehousse ja I. Labucka,

kirjaaja: H. Jung,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 14.9.2004 pidetyssä suullisessa istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

1 Yhteisön menettelyistä yhteisessä kauppapolitiikassa kansainvälisen kaupan säännöissä yhteisölle annettujen, erityisesti Maailman kauppajärjestössä (WTO) käyttöön otettujen oikeuksien käyttämisen varmistamiseksi 22 päivänä joulukuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3286/94 (EYVL L 349, s. 71), sellaisena kuin se on muutettuna 20.2.1995 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 356/95 (EYVL L 41, s. 3) (jäljempänä asetus N:o 3286/94), 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Tällä asetuksella perustetaan yhteisön yhteisen kauppapolitiikan menettelyt, joiden perusteella yhteisö voi käyttää kansainvälisen kaupan säännöissä, erityisesti Maailman kauppajärjestön säännöissä sille annettuja oikeuksia, jollei kansainvälisten velvoitteiden ja menettelyjen noudattamisesta muuta johdu:

— —

b) vastustaa kolmannen maan markkinoihin vaikuttavia kaupan esteitä niistä johtuvien epäsuotuisten kaupallisten vaikutusten poistamiseksi;

Näitä menettelyjä sovelletaan erityisesti kansainvälisten riitojen kansainvälisten sovittelumenettelyjen aloittamiseen, kulkuun ja päättymiseen yhteisessä kauppapolitiikassa."

2 Asetuksen N:o 3286/94 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan 'kaupan esteellä' kaikkia kolmannen maan käyttöön ottamia tai harjoittamia kaupallisia käytäntöjä, [joihin nähden kansainväliset kaupalliset säännöt antavat oikeuden ryhtyä toimiin]. [1] Sellainen oikeus on voimassa silloin, kun kansainvälisillä kaupallisilla säännöillä kielletään nimenomaisesti jokin käytäntö tai myönnetään vahinkoa kärsineelle osapuolelle oikeus pyrkiä poistamaan kyseisen käytännön vaikutukset.

2. Jollei 8 kohdasta muuta johdu, tässä asetuksessa tarkoitetaan 'yhteisön oikeuksilla' kansainvälisiä kaupallisia oikeuksia, joihin yhteisö voi turvautua kansainvälisten kaupallisten sääntöjen nojalla. Tässä yhteydessä 'kansainvälisillä kaupallisilla säännöillä' tarkoitetaan WTO:n vahvistamia sääntöjä, jotka esitetään WTO-sopimuksen liitteissä, mutta kyseessä voivat olla myös toisen sellaisen sopimuksen säännöt, jossa yhteisö on osapuolena ja joka säätelee yhteisön ja kolmansien maiden välistä kauppaa.

— —

4. Tässä asetuksessa tarkoitetaan 'epäsuotuisilla kaupallisilla vaikutuksilla' vaikutuksia, joita kaupan este aiheuttaa tai uhkaa aiheuttaa jonkin tuotteen tai palvelun osalta yhteisön yrityksille kolmannen maan markkinoilla ja joilla on merkittävä vaikutus yhteisön tai yhteisön jonkin alueen talouteen tai johonkin talouden alaan.

1 — Lainausta on korjattu yhteisöjen tuomioistuimessa, koska asetuksen suomenkielinen versio on virheellinen.

Yhteisön toimielinten toiminnan aloittamiseksi ei sinänsä riitä, että valituksen tehnyt kärsii epäsuotuisista vaikutuksista.

— — "

3 Asetuksen N:o 3286/94 4 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Yhteisön yritys tai [yhteenliittymä], joka on tai ei ole oikeushenkilö [ja] joka toimii yhteisön yhden tai useamman yrityksen puolesta ja joka katsoo, että nämä yritykset ovat kärsineet kaupan esteiden aiheuttamista, kolmannen maan markkinoille vaikuttavista epäsuotuisista kaupallisista vaikutteista, voi tehdä asiasta kirjallisen valituksen. Tämä valitus voidaan ottaa vastaan vain, jos syyksi ilmoitettu kaupan este kuuluu monenvälisessä kauppasopimuksessa olevien kansainvälisen kaupan sääntöjen soveltamisalaan.

2. Valituksessa on oltava riittävät todisteet kaupan esteiden olemassaolosta sekä niistä aiheutuvista epäsuotuisista kaupallisista vaikutuksista. Todisteet epäsuotuisista kaupallisista vaikutuksista on esitettävä, mikäli mahdollista, 10 artiklassa tarkoitettujen tekijöiden esimerkeistä tehdyn luettelon perusteella."

4 Asetuksen N:o 3286/94 5 artikla, jonka otsikkona on "Menettelyt valitusten esittämiseksi", kuuluu seuraavasti:

"1. Valitus osoitetaan komissiolle, joka toimittaa siitä jäljennöksen jäsenvaltioille.

2. Valitus voidaan perua, jolloin menettely voidaan päättää, jollei menettelyn päättäminen ole yhteisöjen etujen [vastaista].

3. Jos kuulemisen jälkeen vaikuttaa siltä, että valituksessa ei esitetä riittävästi todisteita, jotka oikeuttaisivat aloittamaan tutkimuksen, valituksen tehneelle on ilmoitettava asiasta.

4. Komissio päättää mahdollisimman pian yhteisön tutkimusmenettelyn aloittamisesta 3 tai 4 artiklan mukaisesti esitetyn valituksen johdosta, ja tavallisesti valituksen esittämistä seuraavan neljänkymmenenviiden päivän kuluessa. Määräaikaa voidaan lykätä valituksen tehneen pyynnöstä tai suostumuksella, jotta voitaisiin kerätä valituksen tehneen asiakirjojen luotettavuuden täydelliseksi arvioimiseksi tarvittavina pidettävät täydentävät tiedot."

5 Asetuksen N:o 3286/94 7 artiklan 1 kohdassa todetaan seuraavaa:

"1. Tässä asetuksessa tarkoitettuja neuvotteluja varten perustetaan neuvoa-antava komitea, jäljempänä 'komitea', joka muodostuu kunkin jäsenvaltion edustajista ja jonka puheenjohtajana toimii komission edustaja."

6 Asetuksen N:o 3286/94 8 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Jos komissiosta kuulemisen päätyttyä vaikuttaa siltä, että on olemassa riittävästi todisteita, jotka oikeuttavat aloittamaan tutkimusmenettelyn, ja jos tämä on tarpeen yhteisön etujen kannalta, komissio toimii seuraavasti:

a) se ilmoittaa tutkimusmenettelyn aloittamisesta Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä; tässä ilmoituksessa osoitetaan tuote tai palvelu ja kyseiset maat, siinä

on tiivistelmä saaduista tiedoista ja siinä täsmennetään, että kaikki tarvittavat tiedot on toimitettava komissiolle; siinä vahvistetaan määräaika, jonka kuluessa osapuolet, joita asia koskee, voivat ilmoittaa kirjallisesti näkemyksistään ja pyytää, että komissio kuulee heitä suullisesti 5 kohdan mukaisesti;

b) se ilmoittaa virallisesti menettelyn kohteena olevan maan tai olevien maiden edustajille, joiden kanssa voidaan tarvittaessa neuvotella;

c) se suorittaa tutkimuksen yhteisön tasolla yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa.

— —

4. a) Valituksen tehneet sekä kyseiset viejät ja tuojat sekä kyseisen maan tai kyseisten maiden edustajat voivat tutustua kaikkiin komissiolle toimitettuihin tietoihin, lukuun ottamatta komission ja hallinnon sisäiseen käyttöön tarkoitettuja asiakirjoja, jos nämä tiedot liittyvät heidän etujensa puolustamiseen eivätkä ne ole 9 artiklassa tarkoitettua luottamuksellista tietoa ja jos komissio käyttää niitä tutkimusmenettelyssään. Kyseiset henkilöt osoittavat kirjallisena komissiolle perustellun pyynnön, jossa osoitetaan, mitä tietoa pyydetään.

b) Valituksen tehneet sekä kyseiset viejät ja tuojat sekä kyseisen maan tai kyseisten maiden edustajat voivat pyytää tietoja tärkeimmistä tosiasioista ja seikoista, jotka johtuvat tutkimusmenettelystä.

5. Komissio voi kuulla asianomaisia osapuolia. Se voi kuulla niitä, jos ne ovat pyytäneet tätä kirjallisesti Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä vahvistetussa määräajassa ja jos pyynnössä on osoitettu, että kyseisen menettelyn tulos todella koskee heitä.

— —

8. Päätettyään tutkimuksen komissio antaa komitealle kertomuksen. Tämä kertomus on tavallisesti esitettävä viiden kuukauden kuluessa menettelyn aloittamisesta, jollei tutkimuksen monimutkaisuus edellytä sitä, että komissio pidentää tätä aikaa seitsemään kuukauteen."

7 Asetuksen N:o 3286/94 10 artiklassa, joka koskee todisteiden tarkastelua, säädetään seuraavaa:

" — —

4. Jos väitetään, että kyseessä ovat epäsuotuisat kaupalliset vaikutukset, komissio tutkii niiden todellista tai mahdollista vaikutusta yhteisön tai yhteisön alueen talouteen tai siellä toteutettavan taloudellisen toiminnan alueelle. Tässä tarkoituksessa komissio voi tarvittaessa ottaa huomioon 1 ja 2 kohdassa lueteltujen tekijöiden kaltaiset tekijät. Epäsuotuisia kaupallisia vaikutuksia voi esiintyä erityisesti, jos kaupan este joko estää, haittaa tai vääristää jonkun tuotteen tai palvelun kaupan virtauksia, tai vahingoittaa vakavasti yhteisön yritysten suorittamia hankintoja (esimerkiksi kappaleiden tai osien tai raaka-aineiden). Kun on todettu epäsuotuisten kaupallisten vaikutusten uhka, komission tehtävänä on arvioida, onko uhan toteutuminen selvästi todennäköinen vai ei.

5. Komissio ottaa [epäsuotuisia kaupallisia vaikutuksia koskevien todisteiden] tutkimuksessaan huomioon myös [— —] 2 artiklan 1 kohdassa esitettyjen kansainvälisen kaupan sääntöjen mukaisen toiminnan harjoittamisen oikeutta säätelev[ät] [— —] säännöks[et], periaatte[et] tai käytän[nöt].

— — "

8 Asetuksen N:o 3286/94 11 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Jos tutkimusmenettelyn tuloksena on, että yhteisön edut eivät edellytä toimia, menettelyn päättämisestä päätetään 14 artiklan säännöksiä noudattaen."

9 Asetuksen N:o 3286/94 12 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Jos tutkimusmenettely osoittaa, että yhteisön etujen vuoksi on ryhdyttävä toimiin sen varmistamiseksi, että kansainvälisen oikeuden yhteisölle antamia oikeuksia käytetään täysimääräisesti kolmansien maiden toteuttamien kaupan esteiden aiheuttam[ien] — — epäsuotuisten kaupallisten vaikutusten poistamiseksi, aiheellisista toimenpiteistä päätetään 13 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, jollei tosiasiallinen tai oikeudellinen tilanne ole sellainen, ettei tutkimusmenettelyä tarvita.

— — "

10 Asetuksen N:o 3286/94 14 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa komitean käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja.

2. Komission edustaja tekee ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea käsittelee asiaa määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan.

3. Komissio tekee päätöksen, josta se ilmoittaa jäsenvaltioille ja jota sovelletaan kymmenen päivän kuluttua, jollei yksikään jäsenvaltio ole tänä aikana saattanut asiaa neuvoston käsiteltäväksi.

4. Jäsenvaltion pyynnöstä neuvosto voi määräenemmistöllä muuttaa komission päätöstä.

5. Komission päätöstä sovelletaan kolmenkymmenen päivän kuluttua laskettuna siitä ajasta, jolloin asia saatettiin neuvoston käsiteltäväksi, jollei neuvosto ole tehnyt päätöstä tässä ajassa."

Riitaa edeltävät vaiheet

11 Neuvosto antoi vuosina 1981–1996 useita direktiivejä, joilla se pyrki torjumaan tiettyjen hormonaalista vaikutusta omaavien aineiden käytön eläinten ruokinnassa muun muassa ihmisten terveyden suojelemiseksi.

12 Amerikan yhdysvallat (jäljempänä Yhdysvallat) käynnisti WTO:n elimissä riitojenratkaisumenettelyn riitauttaakseen yhteisön säännösten yhteensoveltuvuuden WTO:n sääntöjen kanssa.

13 Paneeli totesi 18.8.1997, että kyseinen yhteisön sääntely on WTO:n sääntöjen vastainen.

14 Valituselin antoi 16.1.1998 raportin, jolla kyseinen päätös vahvistettiin.

15 Sen jälkeen kun riitojenratkaisuelin oli 13.2.1998 hyväksynyt tämän raportin, välitystuomiolla vahvistettiin määräpäiväksi, johon mennessä yhteisön sääntely tuli saattaa WTO:n sääntöjen mukaiseksi, 13.5.1999.

16 Koska Euroopan yhteisö ei muuttanut sääntelyään asetetussa määräajassa, Yhdysvallat pyysi 3.6.1999 riitojenratkaisuelimeltä WTO:n perustamissopimuksen liitteenä olevan riitojen ratkaisusta annettuja sääntöjä ja menettelyjä koskevan sopimuksen (jäljempänä riitojen ratkaisusta tehty sopimus) 22 artiklan 2 kohdan mukaisesti lupaa tullimyönnytysten keskeyttämiseen 202 miljoonan Yhdysvaltain dollarin (USD) suuruisella vuotuisella määrällä. Samalla Yhdysvallat esitti luettelon niistä tuotteista, joihin tullimyönnytysten keskeyttäminen voi kohdistua ja joihin kuului valmistettu sinappi.

17 Sen jälkeen kun 12.7.1999 oli annettu välitystuomio, joka koski tullimyönnytysten keskeyttämisen kokonaismäärää, riitojenratkaisuelin oikeutti Yhdysvallat 26.7.1999 keskeyttämään kyseiset myönnytykset 116,8 miljoonan USD:n suuruisella vuotuisella määrällä ja asettamaan 100 prosentin lisätullin joillekin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tuleville tuotteille, joihin kuului myös valmistettu sinappi. Yhdysvallat

päätti kuitenkin, ettei se sovella tullimyönnytysten keskeyttämistä Yhdistyneestä kuningaskunnasta peräisin oleviin tuotteisiin.

18 Fédération des industries condimentaires de France (jäljempänä FICF tai valituksen tekijä), johon kuuluvat Ranskan tärkeimmät valmistetun sinapin tuottajat, teki 7.6.2001 asetuksen N:o 3286/94 4 artiklan mukaisesti valituksen Euroopan komissiolle.

19 Tässä valituksessa todettiin erityisesti, että Yhdysvaltojen vastatoimien selektiivinen käyttö oli ristiriidassa riitojen ratkaisusta tehdyn sopimuksen 22 artiklan kanssa, koska riitojenratkaisuelimen oikeuttamia tullimyönnytysten keskeyttämistoimenpiteitä voidaan soveltaa vain aikaisemmin tuomittuun "asianomaiseen jäseneen" nähden eli tässä tapauksessa Euroopan yhteisöön kokonaisuudessaan eikä ainoastaan tiettyihin jäsenvaltioihin nähden. Valituksessa todettiin myös, että Yhdysvaltojen luomasta kaupan esteestä aiheutui asetuksessa N:o 3286/94 tarkoitettuja epäsuotuisia kaupallisia vaikutuksia FICF:n jäsenyritysten valmistetun sinapin viennille ja että oli yhteisön etujen mukaista aloittaa Yhdysvaltojen toimenpiteiden vastainen menettely asetuksen N:o 3286/94 mukaisesti.

20 Valituksen tekijän toimittamien todisteiden valossa komissio julkaisi 1.8.2001 asetuksen N:o 3286/94 8 artiklan mukaisesti ilmoituksen kaupan estettä koskevan tutkimusmenettelyn aloittamisesta Yhdysvaltojen valmistetun sinapin tuonnissa harjoittamien kauppakäytäntöjen osalta (EYVL C 215, s. 2).

21 Tämän ilmoituksen 2 kohdassa todetaan, että "komission aloittama tarkastelu voi koskea myös muita sellaisia tuotteita, joihin tuntuu kohdistuneen samankaltaisia vaikutuksia kuin valmistettuun sinappiin, ja erityisesti niitä tuotteita, joiden osalta [kolmenkymmenen päivän määräajan kuluessa ilmoituksen julkaisemisesta] ilmoittautuneet asianomaiset osapuolet esittävät näyttöä väitettyjen käytäntöjen soveltamisesta".

22 Useat toimialajärjestöt, joihin kuuluivat Comité national interprofessionnel des palmipèdes à foie gras, Conféderation générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de Roquefort ja Comité économique agricole régional "fruits et légumes de la région Bretagne", ilmoittautuivat komissiolle asetetussa määräajassa. Näiden järjestöjen ilmaistua kiinnostuksensa komissio päätti aloittamisilmoituksen 2 kohdan mukaisesti ulottaa tutkimusmenettelyn foie gras'han, roquefort-sinihomejuustoon ja salottisipuleihin.

23 Tutkimuksen päätettyään komissio ilmoitti 6.3.2002 asetuksen N:o 3286/94 7 artiklassa tarkoitetulle komitealle tutkimuksensa päätelmistä ja luovutti sille tämän jälkeen 27.3.2002 tutkimuskertomuksen. Tässä kertomuksessa ehdotettiin, että menettely päätetään.

24 Komissio lähetti 23.4.2002 FICF:n neuvonantajalle tutkimuskertomuksesta version, joka ei sisältänyt luottamuksellisia tietoja. Komissio totesi kirjeessään, että asetuksen N:o 3286/94 7 artiklassa tarkoitettu komitea oli hyväksynyt menettelyn päättämistä koskevan ehdotuksen ja että näin ollen tätä tarkoittava päätös julkaistaisiin lähiaikoina Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

25 Yksi FICF:n neuvonantajista ilmoitti 17.5.2002 päivätyllä kirjeellään vastaanottaneensa tutkimuskertomuksen. Hän esitti tässä kirjeessään ihmetyksensä sen ajan pituudesta, jonka komissio tarvitsi kertomuksen hänelle lähettämiseen ja tulevan päätöksen tekemiseen asiassa. Hän oli pannut merkille komission 23.4.2002 päivätyssä kirjeessä olleen ilmoituksen, jonka mukaan päätös tehtäisiin lähiaikoina, minkä perusteella hän päätteli, että komissio ei antanut valituksen tekijälle vastaamisoikeutta, mikä vaikutti hänestä puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen vastaiselta käytännöltä.

26 Komissio korosti tähän kirjeeseen antamassaan 4.6.2002 päivätyssä vastauskirjeessään, että se oli noudattanut täysin asetuksen N:o 3286/94 säännöksiä, muun muassa sen 8 artiklan 4 ja 8 kohtaa. Komissio totesi tältä osin, ettei valituksen tekijä ollut milloinkaan osoittanut sille asetuksen N:o 3286/94 8 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua

pyyntöä. Komissio muistutti valituksen tekijälle myös, että valituksen tekijälle oli säännöllisesti annettu tietoja asian edistymisestä ja että se oli selvillä tutkimusmenettelyn lopputuloksesta paljon ennen tutkimuskertomuksen virallista luovuttamispäivää.

27 Comité économique agricole régional "fruits et légumes de la région Bretagne" lähetti 6.6.2002 komissiolle kirjeen, jossa se esitti ihmetyksensä ensinnäkin siitä, että se ei ollut saanut suoraan tutkimuskertomusta, vaan tämä kertomus oli toimitettu sille sen neuvonantajien välityksellä. Se totesi seuraavaksi olevansa eri mieltä ilmoituksesta, jonka mukaan tutkimusmenettely on tarkoitus päättää, ja totesi lopuksi, että ilmoitus, jonka mukaan lähiaikoina tehtäisiin päätös tutkimusmenettelyn päättämisestä, merkitsee sitä, ettei se voinut käyttää oikeuttaan vastata tutkimuskertomuksessa esitettyihin päätelmiin.

28 Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de Roquefort lähetti 7.6.2002 komissiolle kirjeen, joka oli pääasiallisesti samansisältöinen kuin Comité économique agricole régional "fruits et légumes de la région Bretagnen" lähettämä kirje.

29 Komissio lähetti 14.6.2002 päivätyillä kirjeillään tutkimuskertomuksesta version, joka ei sisältänyt luottamuksellisia tietoja, Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de Roquefort'lle ja Comité économique agricole régional "fruits et légumes de la région Bretagnelle" ja muistutti, että nämä toimialajärjestöt olivat osallistuneet tutkimusmenettelyyn ainoastaan asianomaisina osapuolina, minkä vuoksi komissio oli katsonut, ettei sillä ollut velvollisuutta lähettää niille suoraan tutkimuskertomusta, joka sitä paitsi oli julkinen asiakirja. Komissio totesi kirjeissään lisäksi, että se oli joka tapauksessa noudattanut asetuksen N:o 3286/94 8 artiklan 8 kohdan säännöksiä ja että molempien järjestöjen neuvonantajille oli säännöllisesti ilmoitettu asian edistymisestä ja että he olivat tietoisia tutkimusmenettelyn lopputuloksesta paljon ennen tutkimuskertomuksen virallista lähettämispäivää. Lopuksi komissio korosti, että päätös tutkimusmenettelyn päättämisestä tehtäisiin lähiaikoina.

30 Komissio teki 9.7.2002 päätöksen 2002/604/EY asetuksessa N:o 3286/94 tarkoitettujen Yhdysvaltojen ylläpitämien valmistetun sinapin tuontiin liittyvien kaupallisten käytäntöjen muodostamien kaupan esteiden tutkimusmenettelyjen päättämisestä (EYVL L 195, s. 72; jäljempänä riidanalainen päätös). Riidanalainen päätös julkaistiin Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä 27.7.2002.

31 Komissio toteaa riidanalaisen päätöksen kuudennessa perustelukappaleessa seuraavaa:

"Tutkimusmenettely johti päätelmään, että väitetyt epäsuotuisat kaupalliset vaikutukset eivät näytä johtuvan valituksessa väitetystä kaupan esteestä eli Yhdysvaltojen käytännöstä soveltaa myönnytysten keskeyttämistä valikoiden joihinkin mutta ei kaikkiin jäsenvaltioihin ('valikoivat pakotteet'). Tutkimuksessa ei saatu mitään näyttöä siitä, että myönnytysten soveltamisen keskeyttäminen myös Yhdistyneen kuningaskunnan osalta johtaisi valituksen tekijän valmistetun sinapin Yhdysvaltoihin viennin mahdollisuuksien laajenemiseen. Tämän vuoksi valituksessa väitetystä kaupan esteestä ei voida katsoa johtuvan muita asetuksessa määriteltyjä epäsuotuisia kaupallisia vaikutuksia kuin ne, jotka johtuvat myönnytysten keskeyttämisestä, mihin Yhdysvalloilla on WTO-sopimuksen mukaan lupa ja joita se soveltaa sääntöjen mukaisesti. Näin ollen tutkimusmenettely on asetuksen [N:o 3286/94] 11 artiklan mukaisesti osoittanut, että yhteisön edut eivät edellytä toimia väitettyä asetuksessa tarkoitettua kaupan estettä vastaan."

32 Tämän vuoksi komissio päätti riidanalaisen päätöksen ainoassa artiklassa, että 1.8.2001 aloitettu tutkimusmenettely päätetään.

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

33 FICF, Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de Roquefort, Comité national interprofessionnel des palmipèdes à foie gras ja Comité

économique agricole régional "fruits et légumes de la région Bretagne" (jäljempänä kantajat) nostivat 16.10.2002 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen toimittamallaan kannekirjelmällä nyt käsiteltävänä olevan kanteen.

34 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 14 artiklan nojalla ja ensimmäisen jaoston ehdotuksesta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätti asianosaisia edellä mainitun työjärjestyksen 51 artiklan mukaisesti kuultuaan siirtää asian laajennetun jaoston käsiteltäväksi.

35 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu ensimmäinen jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn ja pyysi prosessinjohtotoimenpiteinä asianosaisia vastaamaan tiettyihin kysymyksiin sekä esittämään tiettyjä asiakirjoja.

36 Asianosaisten lausumat ja niiden vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 14.9.2004 pidetyssä istunnossa.

37 Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

38 Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää kanteen

— velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Tutkittavaksi ottaminen

39 Esittämättä väitettä siitä, että asiaa ei voida ottaa tutkittavaksi, komissio kuitenkin rajoitti kirjelmissään tarkastelunsa FICF:ään eli ainoaan komissiolle asetuksen N:o 3286/94 4 artiklan mukaisesti valituksen tehneeseen järjestöön ja jätti ottamatta huomioon niiden muiden toimialajärjestöjen tilanteen, jotka olivat esiintyneet tutkimusmenettelyssä asianomaisina osapuolina.

40 Tältä osin on todettava, että kantajat ovat jättäneet vain yhden ja saman kannekirjelmän. Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä seuraa kuitenkin, että jos yhdestä ja samasta kanteesta todetaan, että se voidaan ottaa tutkittavaksi yhden ainoan kantajan osalta, ei ole tarpeen tutkia, onko muilla kantajilla asiavaltuus, koska riittää, että ainakin yksi kantajista täyttää EY 230 artiklassa määrätyt edellytykset (ks. vastaavasti asia C-313/90, CIRFS ym. v. komissio, tuomio 24.3.1993, Kok. 1993, s. I-1125, Kok. Ep. XIV, s. 95, 31 kohta; asia T-12/93, CCE de Vittel ym. v. komissio, tuomio 27.4.1995, Kok. 1995, s. II-1247, 44 kohta ja yhdistetyt asiat T-374/94, T-375/94, T-384/94 ja T-388/94, European Night Services ym. v. komissio, tuomio 15.9.1998, Kok. 1998, s. II-3141, 61 kohta).

41 On kuitenkin syytä täsmentää, että asetuksen N:o 3286/94 4 artiklassa on tarkoitus sallia erityisesti se, että jokainen sellainen yhteenliittymä, joka toimii yhden tai useamman yhteisön yrityksen puolesta, kuten tässä tapauksessa FICF valmistetun sinapin ranskalaisten valmistajien puolesta, voi vedota siihen, että sillä on oikeus turvautua monenkeskisessä tai useammankeskisessä kauppasopimuksessa oleviin kansainvälisen kaupan sääntöihin valituksessa, jonka se tekee komissiolle, niiden edellytysten mukaisesti, jotka täsmennetään kyseisessä asetuksessa, sekä turvautua tässä samassa asetuksessa säädettyihin menettelyllisiin takeisiin. Kaikki nämä takeet merkitsevät sitä, että asetuksen N:o 3286/94 4 artiklassa tarkoitetulla valituksen tekijällä on oikeus saattaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tutkittavaksi komission päätös, jolla päätetään kyseisen valituksen tekijän tekemän valituksen johdosta aloitettu tutkimusmenettely.

42 Tästä seuraa, että FICF:llä, joka on tehnyt komissiolle valituksen asetuksen N:o 3286/94 4 artiklan nojalla, on oikeus nostaa kanne riidanalaisesta päätöksestä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja että tämän vuoksi, koska kyseessä on yksi ja sama kanne, ei ole tarpeen tutkia, onko muilla kantajilla asiavaltuus.

Pääasia

43 Kantajat vetoavat kanteensa tueksi kahdeksaan kanneperusteeseen. Ensimmäinen kanneperuste koskee asetuksen N:o 3286/94 2 artiklan 1 kohdan rikkomista; toinen kanneperuste koskee asetuksen N:o 3286/94 2 artiklan 4 kohdan rikkomista; kolmannen kanneperusteen mukaan asetuksen N:o 3286/94 10 artiklan 5 kohtaa on rikottu; neljäs kanneperuste koskee asetuksen N:o 3286/94 11 artiklan 1 kohdan rikkomista; viidennen kanneperusteen mukaan riidanalaisen päätöksen perustelut ovat puutteelliset; kuudes kanneperuste koskee tosiseikkojen ilmeisiä arviointivirheitä ja asetuksen N:o 3286/94 2 artiklan 4 kohdan ja 11 artiklan 1 kohdan rikkomista; seitsemännen kanneperusteen mukaan puolustautumisoikeuksia on loukattu; lopuksi kahdeksas kanneperuste koskee asetuksen N:o 3286/94 8 artiklan 8 kohdan rikkomista ja komission huolellisuusvelvollisuuden laiminlyöntiä.

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 3286/94 2 artiklan 1 kohdan rikkomista

Asianosaisten lausumat

44 Kantajien mukaan "kaupan esteen" määritelmä, sellaisena kuin se ilmenee asetuksen N:o 3286/94 2 artiklan 1 kohdasta, nojautuu kahteen selvästi yksilöitävissä olevaan seikkaan, joita ei voida erottaa toisistaan, eli tarkemmin sanoen aineelliseen seikkaan

("kolmannen maan käyttöön ottamia tai harjoittamia kaupallisia käytäntöjä") ja "lainvastaisuutta koskevaan seikkaan" (Euroopan yhteisölle annettu "oikeus ryhtyä toimiin"). Kantajat katsovat, että riidanalaisessa päätöksessä tämä määritelmä rajoitettiin käsittämään vain lainvastaisuutta koskevan seikan eli sen, että Yhdysvallat sovelsi "valikoivasti" tullimyönnytysten keskeyttämistä. Kantajien mukaan komission omaksumalla lähestymistavalla ei ainoastaan rikota asetuksen N:o 3286/94 2 artiklan 1 kohtaa vaan myös vääristetään FICF:n tekemän valituksen ulottuvuutta ja ilmoitusta tutkimusmenettelyn aloittamisesta. Toisin kuin komissio näyttää väittävän, toimenpiteitä, joihin Yhdysvallat ryhtyi tullimyönnytysten keskeyttämiseksi, ei voida jakaa toisaalta riitojenratkaisuelimen sallimiin ja Yhdysvaltojen soveltamiin toimenpiteisiin, ja toisaalta valituksen tekijän väittämään kaupan esteeseen eli kyseisten toimenpiteiden valikoivaan soveltamiseen. Kantajien mukaan riitojenratkaisuelimen antama lupa vastatoimiin ei tee Yhdysvaltojen tavasta soveltaa näitä toimenpiteitä "laillista", kuten komissio katsoo.

45 Komissio muistuttaa aluksi, että asetuksella N:o 3286/94 on tarkoitus luoda yhteisön yhteisen kauppapolitiikan alalla menettelyt, joiden mukaisesti yhteisö voi käyttää oikeuksia, jotka WTO tunnustaa sillä olevan. Komission mukaan asetuksen N:o 3286/94 2 artiklan 1 kohdassa määritellään kaupan este tässä tarkoituksessa kolmannen maan käyttöön ottamina tai harjoittamina kaupallisina käytäntöinä, joiden nähden kansainväliset kaupalliset säännöt antavat oikeuden ryhtyä toimiin.

46 Tämän jälkeen komissio kiistää kantajien esittämän tulkinnan asetuksen N:o 3286/94 2 artiklan 1 kohdasta. Komission mukaan ei riitä, että on olemassa kaupan este, jotta riitojenratkaisumenettelyyn mahdollisesti ryhdyttäisiin. Vaaditaan ennen kaikkea, että osoitetaan olevan olemassa epäsuotuisia kaupallisia vaikutuksia. Kaupan esteen käsitettä ei asetusta N:o 3286/94 sovellettaessa voida näin ollen irrottaa "epäsuotuisten kaupallisten vaikutusten" käsitteestä. Jotta asetuksessa N:o 3286/94 tarkoitettu kaupan este olisi siis olemassa, yritysten on näytettävä, että ne kärsivät asetuksen N:o 3286/94 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista "epäsuotuisista kaupallisista vaikutuksista". Päinvastaisesta tulkinnasta olisi komission mukaan

seurauksena se, että yhteisön yritysten eduksi luotaisiin tosiasiallisesti yleinen kanneoikeus (actio popularis).

47 Komission mukaan "kaupan esteestä" sovellettiin tätä käsitystä käsiteltävänä olevassa tapauksessa sekä tutkimuskertomusta laadittaessa että riidanalaista päätöstä tehtäessä. Tällainen käsitys ei näin ollen ole kantajille uusi. Komissio viittaa tältä osin riidanalaiseen päätökseen, jonka mukaan tutkimuksella ei voitu osoittaa, että Yhdysvaltojen päätöksestä soveltaa tullimyönnytysten keskeyttämistoimenpiteitä valikoivasti olisi aiheutunut valituksen tekijälle muita epäsuotuisia kaupallisia vaikutuksia kuin ne, jotka johtuivat näiden myönnytysten keskeyttämisestä, johon "Yhdysvalloilla o[li] WTO sopimuksen mukaan lupa ja [jota] se sovel[si] sääntöjen mukaisesti". Komissio päättelee tämän perusteella, että Yhdysvaltojen toimenpiteet tehtiin WTO:n edellyttämiä periaatteita noudattaen ja että toisin kuin kantajat väittävät, asetuksessa N:o 3286/94 tarkoitettua "kaupan estettä" ei ole olemassa, koska valituksen tekijä ei ollut kyennyt osoittamaan minkäänlaisia epäsuotuisia kaupallisia vaikutuksia.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

48 Aluksi on syytä huomata, että jotta yhteisö aloittaa kansainvälisten kaupallisten sääntöjen nojalla toimet sellaista kolmannen maan käyttöön ottamaa tai harjoittamaa kaupan estettä vastaan, joka vaikuttaa kyseisen kolmannen maan markkinoihin, asetuksen N:o 3286/94 mukaan vaaditaan vähintään kolmen kumulatiivisen edellytyksen täyttymistä, eli edellytetään kaupan esteen olemassaoloa, sellaisena kuin se on määritelty asetuksessa, kyseisestä kaupan esteestä aiheutuvia epäsuotuisia kaupallisia vaikutuksia ja tarvetta ryhtyä toimiin yhteisön etujen vuoksi. Kun komissio toteaa asetuksen N:o 3286/94 mukaisesti aloitetun tutkimusmenettelyn päätteeksi, että yksi näistä edellä mainituista edellytyksistä ei täyty, yhteisön toimielimillä on oikeus katsoa, ettei ole syytä ryhtyä kyseisiin toimiin.

49 Kaupan esteen käsitteestä on syytä muistaa, että asetuksen N:o 3286/94 2 artiklan 1 kohta kuuluu seuraavasti:

"Tässä asetuksessa tarkoitetaan 'kaupan esteellä' kaikkia kolmannen maan käyttöön ottamia tai harjoittamia kaupallisia käytäntöjä, [joihin nähden kansainväliset kaupalliset säännöt antavat oikeuden ryhtyä toimiin]. Sellainen oikeus on voimassa silloin, kun kansainvälisillä kaupallisilla säännöillä kielletään nimenomaisesti jokin käytäntö tai myönnetään vahinkoa kärsineelle osapuolelle oikeus pyrkiä poistamaan kyseisen käytännön vaikutukset."

50 Käsiteltävänä olevassa tapauksessa on selvää, että komissio katsoo riidanalaisessa päätöksessä FICF:n valittaneen kaupan esteestä, joka aiheutui siitä, että Yhdysvallat keskeytti tullimyönnytykset siten, että keskeytys kohdistui yhteisön jäsenvaltioiden valmistetun sinapin viejiin, mutta ei Yhdistyneen kuningaskunnan viejiin, minkä vuoksi pakotetta luonnehditaan riidanalaisessa päätöksessä "valikoivaksi".

51 Kantajien mukaan komissio näin toimiessaan tulkitsi väärin asetuksen N:o 3286/94 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kaupan esteen määritelmää, koska se otti käsiteltävänä olevassa tapauksessa huomioon vain kyseisen määritelmän "lainvastaisuutta" koskevan seikan.

52 Tällä väitteellä ei ole mahdollisuuksia menestyä.

53 Aluksi on todettava, ettei niitä tekijöitä, joista asetuksessa N:o 3286/94 tarkoitettu kaupan esteen määritelmä koostuu, voida jakaa keinotekoisesti kantajien ehdottamalla tavalla. Kaupan esteeltä, jonka olemassaoloon voidaan asetuksen N:o 3286/94 soveltamiseksi vedota, edellytetään, että kansainväliset kaupalliset säännöt antavat

oikeuden ryhtyä toimiin. Tämä tulkinta johtuu erityisesti asetuksen N:o 3286/94 1 artiklan 1 kohdassa olevasta viittauksesta "kansainvälisten velvoitteiden ja menettelyjen noudattamiseen". Se saa tukea asetuksen N:o 3286/94 seitsemännestä perustelukappaleesta, jossa todetaan, että asetuksella toteutetun "järjestelmän tarkoituksena on luoda menettely, jolla pyydetään yhteisön toimielimiä vastustamaan kolmansien maiden asettamia kaupan esteitä — — jos on olemassa oikeus toimintaan tällaisten esteiden suhteen kansainvälisen kaupan säännöissä". Muunlaisesta tulkinnasta olisi seurauksena, että kolmannen valtion käyttöön ottamaa tai harjoittamaa kaupallista käytäntöä voitaisiin pitää kaupan esteenä, vaikkei kansainvälisen kaupan säännöissä annettaisi minkäänlaista oikeutta ryhtyä toimiin.

54 Kantajien väitteestä, jonka mukaan komission omaksumassa tulkinnassa jätetään ottamatta huomioon FICF:n komissiolle tekemän valituksen ulottuvuus, on syytä todeta, ettei valituksen tekijä väittänyt, että Yhdysvaltojen 116,8 miljoonan USD:n suuruisten tullimyönnytysten keskeyttämistä koskevat toimenpiteet, jotka kohdistuivat tiettyihin yhteisöstä peräisin oleviin tuotteisiin, olisivat kuuluneet "kaupan esteen" luonnehdintaan, toisin kuin kantajat ovat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittäneet. Valituksessa nimittäin myönnettiin, että riitojenratkaisuelin oli 26.7.1999 antanut luvan näihin toimenpiteisiin. Kun valituksen tekijä kehitteli asetuksessa N:o 3286/94 tarkoitetun "kaupan esteen" luonnehdintaa (valituksen IV kohta) Yhdysvaltojen käyttöön ottamien toimenpiteiden osalta, se sen sijaan katsoi, että WTO:n sääntöjä oli rikottu, koska "Yhdysvallat ei voinut laillisesti päättää, että se soveltaa vastatoimia tiettyihin Euroopan unionin jäsenvaltioihin, muttei toisiin" (valituksen IV.1 kohta, s. 8) ja että "Yhdysvaltojen toteuttamien vastatoimien valikoivalla soveltamisella asetetaan kyseenalaiseksi se, että välimiehet ovat vahvistaneet myönnytysten keskeyttämistason, (valituksen IV.2 kohta, s. 11). Lisäksi valituksen tekijä myönsi, että "paneelin ja valituselimen päätelmät ja suositukset kohdistuivat 'Euroopan yhteisöihin' [ja että] Yhdysvaltojen täytyi näin ollen soveltaa toimenpiteitään 'Euroopan yhteisöihin' ilman, että se voi tehdä eroa eri jäsenvaltioiden välillä, jotka ovat kaikki soveltaneet riitautettuja yhteisön toimenpiteitä" (valituksen s. 13). Lopuksi valituksen tekijä muistutti, että "Yhdysvaltojen asenne vaikutti perustamissopimuksessa tarkoitetun yhteisön kauppapolitiikan toteutumatta jäämiseen", koska vastatoimet koskivat vain neljäätoista viidestätoista jäsenvaltiosta (valituksen s. 14).

55 Edellä esitetystä seuraa, että valituksessa ilmoitetulla kaupan esteellä tarkoitettiin yksinomaan Yhdysvaltojen tullimyönnytysten keskeyttämistä koskevien toimenpiteiden valikoivaa soveltamista, ilman että komissio olisi vääristänyt valituksen ulottuvuutta. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa vielä, että kun otetaan huomioon edellä 53 kohdassa täsmennetty kaupan esteen määritelmä, asetuksessa N:o 3286/94 tarkoitettu kaupan este voi esillä olevassa tapauksessa tarkoittaa vain Yhdysvaltojen tullimyönnytysten keskeyttämistä koskevien toimenpiteiden valikoivaa soveltamista. Koska ainoastaan kaupan esteet, joihin nähden kansainväliset kaupalliset säännöt antavat oikeuden ryhtyä toimiin, kuuluvat asetuksen N:o 3286/94 soveltamisalaan, tämän asetuksen nojalla ei voitu aloittaa menettelyä niitä Yhdysvaltojen tullimyönnytysten keskeyttämistä koskevia toimenpiteitä vastaan, jotka riitojenratkaisuelin oli hyväksynyt, koska niiden nähden ei periaatteessa ollut olemassa yhteisölle kansainvälisissä kaupallisissa säännöissä annettua oikeutta toimia. Tämän vuoksi edellä 20 kohdassa mainitun tutkimusmenettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen 4 kohdassa todettiin, että valituksessa väitetty kaupan este muodostui siitä, että pidettiin "kauppaa koskevat toimenpiteet voimassa koko yhteisön sijasta ainoastaan tiettyjä jäsenvaltioita vastaan", ja että FICF katsoi, ilman että tällaisen arvioinnin totuudenperäisyyttä on kiistetty ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, että "käytännöllä, jolla pyydetään toimenpiteitä kaikkia jäsenvaltioita vastaan ja pannaan ne täytäntöön ainoastaan eräiden osalta, heikennetään riitojenratkaisumekanismin — — ennustettavuutta". Lisäksi on syytä vielä täsmentää, että komission laatiman tutkimuskertomuksen 1.4 kohdassa, jonka otsakkeena on "The obstacle to trade" (Kaupan este), todetaan seuraavaa:

" — — on tärkeää huomata, että tässä tutkimuksessa kyseessä oleva kaupan este ei muodostu siitä, että Amerikan yhdysvallat keskeytti niin kutsutun hormonitapauksen vuoksi tullimyönnytykset, vaan se muodostuu siitä tavasta, jolla Yhdysvallat toteutti tämän keskeyttämisen. Valituksen tekijä ei näin ollen kiistä Yhdysvaltojen oikeutta keskeyttää edellä mainitut myönnytykset riitojen ratkaisusta WTO:n puitteissa tehdyn sopimuksen nojalla, vaan ainoastaan sen oikeuden keskeyttää ne tiettyjen jäsenvaltioiden, mutta ei joidenkin toisten, osalta."

56 Siltä osin kuin riidanalaisen päätöksen kolmannen ja kuudennen perustelukappaleen mukaan valituksessa yksilöidyllä kaupan esteellä tarkoitettiin Yhdysvaltojen

toimenpiteiden valikoivaa soveltamista yhteisön jäsenvaltioihin nähden, näitä perustelukappaleita on, toisin kuin kantajat väittävät, pidettävä yhteensopivina sekä asetuksen N:o 3286/94 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun "kaupan esteen" määritelmän että sen luonnehdinnan kanssa, joka esillä olevassa tapauksessa oli seurausta valituksesta ja joka vahvistettiin menettelyn aloittamisilmoituksessa ja tutkimuskertomuksessa.

57 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että toisin kuin kantajat väittävät, komissio ei esillä olevassa tapauksessa tarkastellut yksinomaan kaupan esteen määritelmän "lainvastaisuutta" koskevaa tekijää, vaan se otti huomioon kaikki ne tekijät, jotka toisistaan erottamattomalla tavalla muodostavat kaupan esteen käsitteen, sellaisena kuin tämä käsite on määritelty asetuksen N:o 3286/94 2 artiklan 1 kohdassa.

58 Näin ollen ensimmäinen kanneperuste hylätään.

Toinen kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 3286/94 2 artiklan 4 kohdan rikkomista

Asianosaisten lausumat

59 Kantajat katsovat, että sellainen suppea käsitys kaupan esteestä, joka on hyväksytty riidanalaisessa päätöksessä, johtaa myös — ja väistämättä — asetuksen N:o 3286/94 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen "epäsuotuisten kaupallisten vaikutusten" virheelliseen arviointiin, millä rikotaan kyseistä säännöstä. Kantajien mukaan komission olisi pitänyt arvioida ne epäsuotuisat kaupalliset vaikutukset, jotka aiheutuivat heinäkuusta 1999 lähtien laittomasti käyttöön otetuista arvolle lasketuista (ad valorem) 100 prosentin lisätulleista, jotka kantajat kiistivät, eikä ainoastaan sen seikan vaikutuksia, jonka vuoksi Yhdysvaltojen toimenpiteet olivat lainvastaisia, nimittäin kyseisten toimenpiteiden valikoivaa soveltamista.

60 Kantajat katsovat lisäksi, että riidanalaisessa päätöksessä on tehty ilmeinen virhe arvioitaessa tutkimuskertomukseen sisältyneitä tietoja. Päätelmä, johon komissio päätyi riidanalaisessa päätöksessä ja jonka mukaan kyseisessä kertomuksessa "ei saatu mitään näyttöä siitä, että [tulli]myönnytysten soveltamisen keskeyttäminen myös Yhdistyneen kuningaskunnan osalta johtaisi valituksen tekijän valmistetun sinapin Yhdysvaltoihin viennin mahdollisuuksien laajenemiseen", ei pidä paikkaansa, kun otetaan huomioon tutkimuskertomuksesta ilmenevät tiedot, jotka koskevat toisaalta muista jäsenvaltioista kuin Yhdistyneestä kuningaskunnasta peräisin olevan sinapin tuonnin laskua ja toisaalta tästä viimeksi mainitusta jäsenvaltiosta peräisin olevan tuonnin kasvua.

61 Komissio toteaa, että se arvioi oikein niiden kaupallisten vaikutusten luonteen, jotka aiheutuivat Yhdysvaltojen käyttöön ottamasta tullimyönnytysten keskeyttämisestä valmistetun sinapin osalta.

62 Komissio toteaa, ettei tutkimuskertomuksen päätelmissä tullut esiin minkäänlaista seurannaisvaikutusta valituksen tekijän Yhdysvaltoihin tapahtuvan viennin pienenemisen ja Yhdistyneen kuningaskunnan viennin merkittävän ja pitkällä aikavälillä tapahtuvan kasvun välillä. Tutkimuskertomuksen sisältämät tiedot osoittavat komission mukaan, että Yhdysvaltojen päätös jättää Yhdistyneestä kuningaskunnasta peräisin olevat tuotteet tullimyönnytysten keskeyttämisen ulkopuolelle ei edistänyt sinapin vientiä Yhdistyneestä kuningaskunnasta tähän maahan eikä siitä aiheutunut valituksen tekijälle epäsuotuisia kaupallisia vaikutuksia. Valituksen tekijälle olisi aiheutunut asetuksessa N:o 3286/94 tarkoitettuja epäsuotuisia kaupallisia vaikutuksia vain, jos tutkimusmenettelyllä olisi kyetty osoittamaan, että toimenpiteiden valikoivuudesta aiheutuu valmistetun sinapin markkinoilla Euroopassa pysyviä ja merkittäviä seurauksia. Komissio muistuttaa kuitenkin vielä, että asetuksen N:o 3286/94 2 artiklan 4 kohdassa "epäsuotuisten kaupallisten vaikutusten" käsite on määritelty tarkasti ja että niillä tarkoitetaan vaikutuksia, joita kaupan esteet aiheuttavat ja joilla on merkittävä vaikutus yhteisön tai yhteisön jonkin alueen talouteen tai johonkin taloudenalaan. Komission mukaan "yhteisön toimielinten toiminnan aloittamiseksi ei sinänsä pidetä riittävänä sitä, että valituksen tehnyt kärsii epäsuotuisista vaikutuksista".

63 Lopuksi riidanalaisessa päätöksessä todetaan komission mukaan selvästi, että tutkimuksella ei voitu osoittaa, että Yhdysvaltojen vastatoimien valikoivuus aiheutti asetuksen N:o 3286/94 arviointiperusteiden mukaisia epäsuotuisia kaupallisia vaikutuksia.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

64 Aluksi on syytä palauttaa mieliin, että asetuksen N:o 3286/94 2 artiklan 4 kohta kuuluu seuraavasti:

"Tässä asetuksessa tarkoitetaan 'epäsuotuisilla kaupallisilla vaikutuksilla' vaikutuksia, joita kaupan este aiheuttaa tai uhkaa aiheuttaa jonkin tuotteen tai palvelun osalta yhteisön yrityksille kolmannen maan markkinoilla ja joilla on merkittävä vaikutus yhteisön tai yhteisön jonkin alueen talouteen tai johonkin talouden alaan. Yhteisön toimielinten toiminnan aloittamiseksi ei sinänsä riitä, että valituksen tehnyt kärsii epäsuotuisista vaikutuksista."

65 Tästä määritelmästä ilmenee, että asetuksessa N:o 3286/94 on haluttu säilyttää syy-yhteys nykyisten ("aiheuttaa") tai potentiaalisten ("uhkaa aiheuttaa") kaupallisten vaikutusten ja asetuksessa N:o 3286/94 tarkoitetun kaupan esteen, sellaisena kuin se yksilöidään kunkin yksittäisen tapauksen erityisolosuhteissa, välillä. Tämä tulkinta saa tukea asetuksen N:o 3286/94 seitsemännestä perustelukappaleesta, jossa todetaan, että tällä asetuksella luodun järjestelmän tarkoituksena on mahdollistaa se, että yhteisön toimielimiä pyydetään vastustamaan kolmansien maiden asettamia kaupan esteitä, "jotka aiheuttavat" epäsuotuisia kaupallisia vaikutuksia, sekä kyseisen asetuksen 4 artiklan 2 kohdasta, joka koskee valituksen sisältöä ja jonka mukaan valituksessa on oltava riittävät todisteet kaupan esteiden olemassaolosta sekä "niistä

aiheutuvista" epäsuotuisista kaupallisista vaikutuksista. Lisäksi asetuksessa N:o 3286/94 tarkoitetuilla epäsuotuisilla kaupallisilla vaikutuksilla on oltava merkittävä vaikutus yhteisön tai yhteisön jonkin alueen talouteen tai johonkin talouden alaan.

66 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo tältä osin, että kantajien väite, jonka mukaan komission ei olisi pitänyt rajoittaa epäsuotuisten kaupallisten vaikutusten arviointiaan niihin vaikutuksiin, jotka aiheutuivat tullimyönnytysten keskeyttämisen valikoivasta soveltamisesta, on hylättävä, kun otetaan huomioon edellä ensimmäiseen kanneperusteeseen annettu vastaus ja syy-yhteys, jonka on oltava olemassa "kaupan esteen" ja "epäsuotuisten kaupallisten vaikutusten" välillä siinä merkityksessä kuin asetuksessa N:o 3286/94 tarkoitetaan. Koska asetuksessa N:o 3286/94 tarkoitettu "kaupan este", josta esillä olevassa asiassa oli tehty valitus, koski tullimyönnytysten keskeyttämisen valikoivaa soveltamista Yhdysvaltoihin tapahtuvaan valmistetun sinapin vientiin nähden, komission tuli rajoittaa "epäsuotuisia kaupallisia vaikutuksia" koskeva arviointinsa niihin vaikutuksiin, jotka olivat syy-yhteydessä kyseiseen esteeseen.

67 Tämän vuoksi on syytä tutkia, onko komissio tehnyt — kuten kantajat väittävät — ilmeisen virheen arvioidessaan tutkimuskertomuksesta ilmeneviä tietoja, kun se päätteli riidanalaisen päätöksen kuudennessa perustelukappaleessa, että "tutkimuksessa ei saatu mitään näyttöä siitä, että [tulli]myönnytysten soveltamisen keskeyttäminen myös Yhdistyneen kuningaskunnan osalta johtaisi valituksen tekijän valmistetun sinapin Yhdysvaltoihin viennin mahdollisuuksien laajenemiseen".

68 Tältä osin on syytä panna aluksi merkille, että edellä mainittu riidanalaisen päätöksen kuudennen perustelukappaleen kohta poikkeaa ranskankielisessä versiossa sanamuodoltaan siitä, mitä se on suurimmassa osassa muita kieliversioita. Toisin kuin ranskankielisessä tekstissä, jossa käytetään adverbiä "davantage" (enemmän, l. enemmän sinappia), suurimmassa osassa muita kieliversioita viitataan "suurempiin" tai "parempiin vientimahdollisuuksiin". Asianlaita on näin edellä mainitun kohdan englanninkielisen (" — — would result in greater export

opportunities — — "), saksankielisen (" — — für den Antragsteller zu besseren Ausfuhrmöglichkeiten für Senf — — "), tanskankielisen (" — — at klageren ville få større muligheder for at eksportere — — "), espanjankielisen (" — — traería consigo majores oportunidades para el denunciante de exportar — — "), suomenkielisen (" — — valituksen tekijän — — viennin mahdollisuuksien laajenemiseen — — "), italiankielisen (" — — comporterebbe per il denunziante maggiori opportunità di esportazione — — "), portugalinkielisen (" — — se traduziria, par o autor da denúncia, em maiores oportunidades de exportação — — ") ja ruotsinkielisen (" — —bättre utsiker för den klagande att exportera — — ") version osalta.

69 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että näiden edellä mainittua kohtaa koskevien erikielisten versioiden välittämä ajatus, jolla on merkitystä tutkittaessa väitettyä ilmeistä arviointivirhettä, sisältää ensinnäkin ajatuksen vähemmän ehdottomasta vuorovaikutuksesta kuin se ajatus, joka on ilmaistu ranskankielisessä versiossa, jossa on käytetty adverbia "davantage", neljästätoista yhteisön jäsenvaltiosta peräisin olevan valmistetun sinapin Yhdysvaltoihin viennin laskun ja Yhdistyneestä kuningaskunnasta peräisin olevan tämän tuotteen Yhdysvaltoihin viennin kasvun välillä ja toiseksi ajatuksen ajallisesta vaikutuksesta valmistetun sinapin Yhdysvaltoihin viennin tasoon.

70 Tämän jälkeen on syytä huomata, että kantajat eivät kiistä tutkimuskertomuksessa olevia tietoja, jotka koskevat toisaalta muista yhteisön jäsenvaltioista kuin Yhdistyneestä kuningaskunnasta ja toisaalta Yhdistyneestä kuningaskunnasta peräisin olevan valmistetun sinapin vientiä Yhdysvaltoihin. Kantajat eivät myöskään kyseenalaista menetelmää, jota käytettiin tutkimuskertomuksessa kaupan esteen, sellaisena kuin se on yksilöity tutkimuskertomuksen 1.4 kohdassa ja esitetty edellä 55 kohdassa, aiheuttamien epäsuotuisten kaupallisten vaikutusten määrittämiseksi.

71 Sekä tutkimuskertomukseen sisällytetyistä tiedoista että siinä toteutetusta arvioinnista seuraa näin ollen, että päätelmä, johon komissio päätyi riidanalaisen päätöksen kuudennessa perustelukappaleessa, ei ole ilmeisen virheellinen.

72 On nimittäin todettava, että viennin keskimääräisten tasojen välillä vuosina 1996–1998 ja vuonna 2000 Yhdistyneestä kuningaskunnasta peräisin olevan valmistetun sinapin Yhdysvaltoihin viennin lisäys edusti sekä arvoltaan että määrältään äärimmäisen vähäistä osaa ja osuutta yhteisön muista jäsenvaltioista peräisin olleen valmistetun sinapin vientiin verrattuna. Niinpä vaikka oletettaisiin, että muiden jäsenvaltioiden kuin Yhdistyneen kuningaskunnan viejät olisivat itse hyötyneet tästä lisäyksestä, mikäli Yhdysvaltojen vastatoimet olisi ulotettu Yhdistyneestä kuningaskunnasta peräisin olevaan valmistettuun sinappiin — mitä kantajat eivät ole näyttäneet toteen —, nämä viejät eivät olisi voineet hyötyä suuremmista vientimahdollisuuksista.

73 Komission tutkimusmenettelyn aikana käyttämistä tiedoista ilmenee, että valmistetun sinapin yhdysvaltalaiset maahantuojat etsivät yhteisön ulkopuolelle sijoittautuneita vaihtoehtoisia toimittajia, jotka hyötyivät suuressa määrin siitä, että Yhdysvaltojen viranomaiset keskeyttivät jäsenvaltioista peräisin olevaa valmistettua sinappia koskevat tullimyönnytykset.

74 Tästä seuraa, että toinen kanneperuste on hylättävä.

Kolmas kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 3286/94 10 artiklan 5 kohdan rikkomista

Asianosaisten lausumat

75 Kantajat toteavat aluksi, että asetuksen N:o 3286/94 10 artiklan 5 kohdan ranskankielisessä versiossa on välimerkkivirhe. Ne tukeutuvat tämän säännöksen "korjattuun versioon" ja katsovat, että asetuksen N:o 3286/94 10 artiklan 5 kohdassa

edellytetään, että komissio ottaa epäsuotuisia kaupallisia vaikutuksia tutkiessaan huomioon säännökset, periaatteet tai käytännöt, joilla säädellään oikeutta ryhtyä toimiin sovellettavien kansainvälisen kaupan sääntöjen nojalla. Vaikka komissio tutkimuskertomusvaiheessa arvioi Yhdysvaltojen toimenpiteiden soveltuvuuden WTO-sääntöjen valossa, se ei kantajien mukaan tehnyt vastaavaa arviointia riidanalaisessa päätöksessä, millä käsiteltävänä olevassa tapauksessa rikotaan asetuksen N:o 3286/94 10 artiklan 5 kohtaa. Lisäksi kantajat katsovat, että riidanalaisen päätöksen perustelut ovat puutteelliset, koska komissio ei ole selittänyt syitä, joiden vuoksi ilmoitetun kaupan esteen oikeudellista arviointia, jonka se teki tutkimuskertomuksessa, ei esitetä riidanalaisessa päätöksessä.

76 Komissio, joka ei kiistä sitä, että asetuksen N:o 3286/94 10 artiklan 5 kohdan ranskankielinen versio sisältää kantajien esiin tuoman virheen, väittää, että tämä kolmas kanneperuste on perusteeton.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

77 Asetuksen N:o 3286/94 10 artiklan 5 kohdan ranskankielisessä versiossa säädetään, että "[l]a Commission tient compte aussi, dans son examen, des éléments de preuve concernant les effets commerciaux défavorables, des dispositions, principes ou pratiques qui régissent le droit d'engager une action au titre des règles de commerce internationales applicables évoquées à l'article 2, paragraphe 1".

78 Kuten kantajat ovat kirjelmissään perustellusti väittäneet, ilman että komissio on tältä osin kiistänyt kantajien väitettä, tässä versiossa, jossa on sanan "examen" jälkeen pilkku, on tältä osin lauseopillinen virhe. Sekä asetuksen N:o 3286/94 10 artiklan 5 kohdan rakenne, jossa edellytettäisiin rinnastuskonjunktion "et" lisäämistä adjektiivin "défavorables" jälkeen, mikäli tällä pilkulla olisi merkitystä, että tämän

kohdan sijainti kyseisessä artiklassa, jossa sääntelyn kohteena on "examen des éléments de preuve", johtavat siihen päätelmään, että sanan "examen" jälkeen ei pitäisi olla pilkkua. Lisäksi asetuksen N:o 3286/94 10 artiklan 5 kohtaa koskevissa muissa kieliversioissa viitataan tämän päättelyn mukaisesti "epäsuotuisia kaupallisia vaikutuksia koskevien todisteiden tutkimiseen".

79 Näin ollen on syytä katsoa, että asetuksen N:o 3286/94 10 artiklan 5 kohta kuuluu seuraavasti: "la Commission tient compte aussi, dans son examen des éléments de preuve concernant les effets commerciaux défavorables, des dispositions, principes ou pratiques qui régissent le droit d'engager une action au titre des règles de commerce internationales applicables évoquées à l'article 2, paragraphe 1."

80 Sen sijaan kun kantajat väittävät, että asetuksen N:o 3286/94 10 artiklan 5 kohdassa komissio velvoitetaan tutkimaan riidanalaisessa päätöksessä ilmoitetun kaupan esteen yhteensoveltuvuus WTO:n puitteissa hyväksyttyjen sopimusten määräysten kanssa, ne tulkitsevat tätä säännöstä virheellisesti.

81 Koska komissio totesi esillä olevassa tapauksessa perustellusti, että sen tutkimuskertomuksessa tarkastelemien määrää koskevien todisteiden perusteella ei voitu päätellä, että asetuksessa N:o 3286/94 tarkoitettuja epäsuotuisia kaupallisia vaikutuksia olisi aiheutunut, se ei sen valossa, mitä aluksi edellä 48 kohdassa huomautettiin, ollut velvollinen ottamaan huomioon säännöksiä, periaatteita tai käytäntöjä, joilla säädellään oikeutta ryhtyä toimiin kansainvälisen kaupan sääntöjen nojalla.

82 Riidanalaisen päätöksen perustelujen puutteellisuutta koskevasta väitteestä on syytä todeta, että koska komissio katsoi perustellusti, että asetuksessa N:o 3286/94 tarkoitettuja epäsuotuisia kaupallisia vaikutuksia ei aiheutunut, sen ei tarvinnut ryhtyä tutkimaan kyseisen asetuksen 10 artiklan 5 kohdassa mainittuja muita seikkoja eikä myöskään perustella riidanalaista päätöstä tältä osin.

83 Näin ollen kolmas kanneperuste hylätään.

Neljäs kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 3286/94 11 artiklan 1 kohdan rikkomista

Asianosaisten lausumat

84 Kantajat väittävät, että riidanalaisessa päätöksessä on sekoitettu keskenään asetuksen N:o 3286/94 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu "yhteisön etu" ja valituksen tekijän etu. Kantajien mukaan tällainen menettely ei ole ainoastaan tämän säännöksen vastaista, vaan sillä jätetään myös ottamasta esillä olevassa tapauksessa huomioon se, että muita osapuolia on osallistunut tutkimusmenettelyyn ja se, että kun tämän menettelyn aloittamisesta ilmoitettiin 1.8.2001, komissio myönsi, että oli yhteisön edun mukaista "puuttua Yhdysvaltojen käytäntöihin, jotka voivat merkitä systeemistä uhkaa yhteisön asemalle WTO:ssa ja vaikuttaa vakavasti [yhteisön] yhteenkuuluvuuteen ja yhteisvastuullisuuteen, koska yhden jäsenvaltion rajaaminen kauppamyönnytysten keskeyttämisen ulkopuolelle merkitsee vääjäämättä lisääntynyttä taakkaa muille jäsenvaltioille".

85 Lisäksi kantajat katsovat, että komission oikeudenkäyntivaiheessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämät huomautukset, joiden mukaan valituksen tekijän edun arviointi on ennakkoedellytys yhteisön edun arvioinnille, ovat ristiriidassa riidanalaisen päätöksen kanssa, koska komissio tukeutui tutkimusme-

nettelyn päättämiseksi yhteisön edun puuttumiseen eikä valituksen tekijän edun puuttumiseen. Kantajien mukaan se, että komissio tunnusti kirjallisen käsittelyn kuluessa, että valituksen tekijän edun ja yhteisön edun välillä on ero, vahvistaa joka tapauksessa niiden väitteen, jonka mukaan riidanalaisella päätöksellä rikotaan käsiteltävänä olevassa tapauksessa asetuksen N:o 3286/94 11 artiklan 1 kohtaa.

86 Komissio toteaa, että "yhteisön edun" käsitettä ei määritellä asetuksessa N:o 3286/94 ja että komissiolla on tältä osin hyvin laaja harkintavalta. Komission mukaan tästä huolimatta on kuitenkin niin, että kun otetaan huomioon asetuksen N:o 3286/94 systematiikka, tällä käsitteellä on hyvinkin täsmällinen tehtävä, joka on sen mahdollisuuden poissulkeminen, että toimiin ryhdytään periaatteellisista syistä tai yleisellä tasolla (in abstracto). Komissio katsoo toisin sanoen, että valituksen tekijä ei voi vedota asetukseen N:o 3286/94 rohkaistakseen yhteisöä ryhtymään periaatteellisiin toimiin yhteisön yleisen edun puolustamiseksi, mikäli kyseinen valituksen tekijä ei ole itse kärsinyt epäsuotuisista kaupallisista vaikutuksista. Koska valituksen tekijä ei esillä olevassa tapauksessa kärsinyt tällaisista vaikutuksista enempää kuin mitä Yhdysvaltain vastatoimista saattoi (laillisesti) aiheutua, ennakkoedellytys sen tutkimiseksi, edellyttikö yhteisön etu toimiin ryhtymistä, ei täyttynyt. Tutkimuskertomuksen päätelmät osoittavat komission mukaan lisäksi selvästi, ettei kantajilla olisi ollut minkäänlaista etua siitä, että Yhdysvaltojen toimenpiteitä olisi sovellettu yhdenmukaisesti kaikkiin yhteisön jäsenvaltioihin nähden.

87 Komissio täsmensi kantajien vastauskirjelmän johdosta antamassaan vastauksessa myös, että se otti huomioon kaikki kyseeseen tulevat edut, niiden yritysten edut mukaan lukien, jotka osallistuivat tutkimusmenettelyyn, kuten käy ilmi tutkimuskertomuksesta, jonka päätelmiä noudatettiin täysin riidanalaisessa päätöksessä. Komission mukaan Yhdysvaltojen toimenpiteiden valikoivuus koskee joka tapauksessa pääasiallisesti valmistettua sinappia, koska esillä olevassa tapauksessa Yhdistyneestä kuningaskunnasta vietiin ainoastaan tätä tuotetta ja viennin ulkopuolelle jäivät siten roquefort, foie gras ja salottisipulit.

88 Lopuksi komissio katsoo arvioineensa täysin oikein, että tutkimuskertomuksen päätelmien valossa menettelyn jatkaminen ei ollut yhteisön etujen mukaista.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

— Alustavia huomautuksia

89 On todettava, että asetuksessa N:o 3286/94 ei ole määritelty käsitettä "yhteisön etu" eikä siinä täsmennetä sääntöjä, joiden perusteella tutkitaan, onko tällainen etu olemassa. Useissa asetuksen N:o 3286/94 säännöksissä tukeudutaan kuitenkin tähän käsitteeseen.

90 Niinpä asetuksen N:o 3286/94 8 artiklan 1 kohdan mukaan komissio aloittaa tutkimusmenettelyn "jos komissiosta kuulemisen päätyttyä vaikuttaa siltä, että on olemassa riittävästi todisteita, jotka oikeuttavat aloittamaan tutkimusmenettelyn, ja jos tämä on tarpeen yhteisön etujen kannalta".

91 Lisäksi asetuksen N:o 3286/94 11 artiklan 1 kohdassa todetaan, että "jos tutkimusmenettelyn tuloksena on, että yhteisön edut eivät edellytä toimia, menettelyn päättämisestä päätetään 14 artiklan säännöksiä noudattaen".

92 Lisäksi asetuksen N:o 3286/94 12 artiklan 1 kohdassa todetaan, että "jos tutkimusmenettely osoittaa, että yhteisön etujen vuoksi on ryhdyttävä toimiin sen varmistamiseksi, että kansainvälisen oikeuden yhteisölle antamia oikeuksia käytetään täysimääräisesti kolmansien maiden toteuttamien kaupan esteiden aiheuttamien — — epäsuotuisten kaupallisten vaikutusten poistamiseksi, aiheellisista toimenpiteistä päätetään — —, jollei tosiasiallinen tai oikeudellinen tilanne ole sellainen, ettei tutkimusmenettelyä tarvita".

93 Näitä säännöksiä on luettava asetuksen N:o 3286/94 15 perustelukappaleen valossa, jonka mukaan "kolmansien maiden asettamien kaupan esteiden osalta komissio — — toimi[i] yhteisön kansainvälisten oikeuksien ja velvollisuuksien mukaisesti vain silloin, kun yhteisön edut vaativat asiaan puuttumista; näitä etuja arvioidessaan komissio — — otta[a] huomioon kaikkien asianomaisten osapuolten ilmaisemat mielipiteet".

94 Selvitettäessä, edellyttääkö yhteisön etu ryhtymistä toimiin, on arvioitava monitahoisia taloudellisia tilanteita ja tällaista arviota koskevassa tuomioistuinvalvonnassa on rajoituttava tarkistamaan, että menettelysääntöjä on noudatettu, että riitautetun valinnan perustaksi hyväksytyt tosiseikat ovat aineellisesti paikkansapitäviä, että näitä tosiseikkoja arvioitaessa ei ole tehty ilmeistä virhettä ja että harkintavaltaa ei ole käytetty väärin (ks. vastaavasti asia C-179/87, Sharp Corporation v. neuvosto, tuomio 10.3.1992, Kok. 1992, s. I-1635, 58 kohta ja asia T-2/95, Industrie des poudres sphériques v. neuvosto, tuomio 15.10.1998, Kok. 1998, s. II-3939, 292 kohta). Kun yhteisöjen tuomioistuinten käsiteltävänä on komission sellaista päätöstä koskeva kumoamiskanne, jolla on päätetty kaupan esteitä koskeva tutkimusmenettely yhteisön edun puuttumista koskevista syistä asetuksen N:o 3286/94 nojalla, tuomioistuinvalvonta käsittää myös sen tutkimisen, ettei ole tehty oikeudellisia virheitä (ks. analogisesti asia T-132/01, Euroalliages ym. v. komissio, tuomio 8.7.2003, Kok. 2003, s. II-2359, 49 kohta). Tällainen tuomioistuinvalvonnan rajaus, joka on voimassa polkumyyntitoimenpiteitä tutkittaessa, soveltuu sitäkin suuremmalla syyllä menettelyyn, joka on ulottuvuudeltaan paljon yleisempi ja joka voi tilanteen mukaan johtaa kansainvälisen valituksen tekemiseen.

95 Näiden näkökohtien valossa on syytä tarkistaa ensinnäkin, onko yhteisön etu ryhtyä valituksessa ilmoitetun kaupan esteen vastaisiin toimiin tutkittu ja todettu lopullisesti jo tutkimusmenettelyn aloittamista koskevassa ilmoitusvaiheessa, ja toiseksi, onko komissio rinnastanut yhteisön edun valituksen tekijän yksilölliseen etuun tai supistanut sen merkityksen valituksen tekijän yksilölliseksi eduksi ottamatta huomioon niiden muiden osapuolten etua, joita asia koskee, kuten kantajat väittävät.

— Yhteisön edun arviointi tutkimusmenettelyn aloittamista koskevassa ilmoitusvaiheessa

96 Komissio totesi tutkimusmenettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen 6 kohdassa seuraavaa:

"On yhteisön edun mukaista puuttua Yhdysvaltojen käytäntöihin, jotka voivat merkitä systeemistä uhkaa yhteisön asemalle WTO:ssa ja vaikuttaa vakavasti [yhteisön] yhteenkuuluvuuteen ja yhteisvastuullisuuteen, koska yhden jäsenvaltion rajaaminen kauppamyönnytysten suspendoimisen ulkopuolelle merkitsee vääjäämättä lisääntynyttä taakkaa muille jäsenvaltioille. Tämän vuoksi tutkimusmenettelyn aloittamista pidetään yhteisön edun mukaisena."

97 Yleisesti ottaen on syytä katsoa, että yhteisön edun arviointi tutkimusmenettelyn aloittamisvaiheessa on luonteeltaan valmistelevaa. Sitä ei voida näin ollen rinnastaa arviointiin, joka on tehtävä myöhemmässä vaiheessa eli tutkimusmenettelyn päätteeksi, ratkaistaessa, edellyttävätkö yhteisön edut toimiin ryhtymistä.

98 Muunlaisesta tulkinnasta olisi nimittäin seurauksena se, että jos komissio päättää aloittaa tutkimusmenettelyn, se olisi yhteisön mahdollisia toimia koskevassa päätöksentekovaiheessa automaattisesti velvollinen pitämään näitä toimia välttämättöminä, mikäli muut asetuksen N:o 3286/94 soveltamisen oikeudelliset edellytykset — eli se, että on olemassa kaupan este ja että siitä aiheutuu epäsuotuisia kaupallisia vaikutuksia — täyttyvät, mikä merkitsisi sitä, että komissiolta riistettäisiin asiassa harkintavalta.

99 Tutkimusmenettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen 6 kohdan yleisen muotoilun ei voitu esillä olevassa tapauksessa tulkita merkitsevän sitä, että komissio olisi

luopunut oikeudesta todeta tutkimusmenettelyn päätteeksi, edellyttikö yhteisön etu toimia kyseisessä asiassa. Onkin riittävää, kun todetaan, että aloittamisilmoituksen 6 kohdassa katsotaan ainoastaan, että "tutkimusmenettelyn aloittamista" pidetään yhteisön edun mukaisena.

100 Näin ollen on syytä hylätä kantajien ensimmäinen väite.

— Yhteisön edun rinnastaminen valituksen tekijän yksilölliseen etuun tai sen supistaminen valituksen tekijän yksilölliseksi eduksi ja laiminlyönti ottaa huomioon niiden muiden osapuolten edut, joita asia koskee

101 Käsiteltävänä oleva väite nojautuu pääasiallisesti seuraaviin kahteen moitteeseen eli ensinnäkin siihen, että niiden osapuolten etua, joita asia koskee, ei ole valituksen tekijää lukuun ottamatta otettu huomioon, ja toiseksi siihen, että komissio on rinnastanut yhteisön edun valituksen tekijän etuun tai supistanut sen valituksen tekijän eduksi.

102 Ensimmäisen moitteen osalta on syytä todeta, että riidanalaisessa päätöksessä ei viitata kyseisiin osapuoliin.

103 Tämä seikka ei esillä olevassa tapauksessa kuitenkaan merkitse sitä, että asetuksen N:o 3286/94 11 artiklan 1 kohtaa olisi rikottu.

104 Kuten edellä olevista 91 ja 93 kohdasta ilmenee, asetuksen N:o 3286/94 11 artiklan 1 kohdassa, sellaisena kuin sitä on tulkittava kyseisen asetuksen 15 perustelukappaleen valossa, taataan, että yhteisön etua tutkimusmenettelyn yhteydessä

arvioitaessa kaikkien asianomaisten osapuolten ilmaisemat mielipiteet otetaan huomioon. Tästä seuraa, että yhteisön edun arviointi edellyttää, että varsinkin tutkimusmenettelyn yhteydessä verrataan keskenään niiden eri osapuolten etuja, joita asia koskee, ja yleistä etua (ks. analogisesti, em. asia Euroalliages ym. v. komissio).

105 Esillä olevassa tapauksessa on riidatonta, että osapuolet, joita asia koskee, ovat tutkimusmenettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen julkaisemisen jälkeen ilmoittaneet komissiolle, että niillä oli intressi liittyä kukin omien tuotteittensa osalta menettelyyn, jonka valituksen tekijä oli saattanut vireille ilmoittamaansa kaupan estettä vastaan. Tutkimuskertomuksessa arvioitiin näiden asianomaisten osapuolten tuotteiden osalta valmistetun sinapin viennistä Yhdysvaltoihin tehdyn tutkimuksen tapaan, aiheuttiko valituksessa ilmoitettu kaupan este epäsuotuisia kaupallisia vaikutuksia. Tämän arvioinnin päätteeksi tutkimuskertomuksessa todettiin samalla tavalla kuin valituksen tekijän osalta, että ne kaupalliset vaikutukset, joista nämä asianomaiset osapuolet kärsivät, eivät johtuneet Yhdysvaltojen valikoivista toimenpiteistä, sekä että nämä osapuolet eivät olleet Yhdysvaltojen markkinoilla kilpailutilanteessa Yhdistyneestä kuningaskunnasta peräisin olevien tuotteiden viennin kanssa. Lopuksi tutkimuskertomuksen 4 kohdassa todettiin yhteisön edun tutkimisen yhteydessä erityisesti, että "kuten edellä on todettu, menettelyn aloittamisella WTO:n elimissä ei voida poistaa tai pienentää valituksen tekijöiden kohtaamia taloudellisia ongelmia". Vaikka tässä tutkimuskertomuksen 4 kohdan tekstissä nimetään virheellisesti kaikki osapuolet valituksen tekijöiksi, siitä käy ilmi, että näiden menettelyyn asianomaisina osapuolina osallistuneiden etu otettiin huomioon, kun arvioitiin yhteisön etua tutkimuskertomuksen yhteydessä.

106 Lisäksi kantajat eivät ole kirjallisen käsittelyn aikana milloinkaan väittäneet, että osapuolilla, joita asia koskee, olisi sellaisia valituksen tekijän eduista poikkeavia etuja, joita komissio ei olisi ottanut huomioon tutkimusmenettelyn yhteydessä.

107 Kantajat totesivat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kantajille tältä osin istunnossa esittämiin kysymyksiin, että osapuolilla, joita asia koskee, ei ole intressiä pyytää, että Yhdysvaltojen vastatoimet ulotettaisiin Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, koska on selvää, ettei roquefortia, foie gras'ta eikä salottisipuleitakaan tuoteta Yhdistyneessä kuningaskunnassa, mutta että sen sijaan näiden osapuolten etujen mukaista oli, että yhteisö tekisi Yhdysvaltojen toimenpiteiden valikoivasta soveltamisesta ilmoituksen WTO:n elimille, mikä — mikäli Yhdysvallat tuomittaisiin — merkitsisi kantajien mukaan sitä, että niiden tuotteet poistettaisiin riitojenratkaisuelimen hyväksymästä luettelosta. On kuitenkin syytä todeta, että vaikka tällaisen edun oletettaisiin poikkeavan valituksen tekijän edusta, komissio otti mainitunlaisen argumentaation huomioon tutkimuksensa yhteydessä toteamalla, että kantajien esittämä mahdollisuus on hypoteettinen erityisesti siitä syystä, että Yhdysvaltojen viranomaisilla on yksinomainen toimivalta määrittää luettelo niistä tuotteista, joihin tullimyönnytysten keskeyttämistä sovelletaan. Komissio on näin ollen kyllä ottanut huomioon tämän edun.

108 Sitä seikkaa, että riidanalaisessa päätöksessä ei valituksen tekijän lisäksi mainita muita osapuolia, joita asia koskee ja jotka ovat kantajia käsiteltävänä olevassa asiassa, ei voida sinänsä tulkita siten, että on rikottu asetuksen N:o 3286/94 11 artiklan 1 kohtaa, kun tätä kohtaa luetaan tämän asetuksen 15 perustelukappaleen valossa.

109 Näin ollen on syytä hylätä moite, jonka mukaan valituksen tekijän etuja lukuun ottamatta niiden muiden osapuolten etuja, joita asia koskee, ei ole otettu huomioon.

110 Sen moitteen osalta, joka koskee väitettyä yhteisön edun rinnastamista valituksen tekijän etuun, on syytä tukeutua aluksi riidanalaisen päätöksen kuudenteen ja seitsemänteen perustelukappaleeseen.

111 Riidanalaisen päätöksen kuudennessa perustelukappaleessa komissio toteaa ensin, että "tutkimuksessa ei saatu mitään näyttöä siitä, että [tulli]myönnytysten keskeyttäminen myös Yhdistyneen kuningaskunnan osalta johtaisi valituksen tekijän

valmistetun sinapin Yhdysvaltoihin viennin mahdollisuuksien laajenemiseen", minkä jälkeen se täsmentää, että "tämän vuoksi valituksessa väitetystä kaupan esteestä ei voida katsoa johtuvan — — asetuksessa määriteltyjä epäsuotuisia kaupallisia vaikutuksia", ja päättelee lopuksi, että "näin ollen tutkimusmenettely on asetuksen [N:o 3286/94] 11 artiklan mukaisesti osoittanut, että yhteisön edut eivät edellytä toimia väitettyä asetuksessa tarkoitettua kaupan estettä vastaan".

112 Riidanalaisen päätöksen seitsemännessä perustelukappaleessa komissio päätteli, että "tutkimusmenettelyssä ei saatu riittävää näyttöä siitä, että yhteisön edut edellyttäisivät asetuksen mukaisia toimia" ja että "tämän vuoksi tutkimusmenettely päätetään".

113 Ilmauksen "näin ollen" käyttö riidanalaisen päätöksen kuudennen perustelukappaleen viimeisessä virkkeessä osoittaa, että komission käsityksen mukaan se, että yhteisön etu ei edellyttänyt toimia, johtuu ainakin epäsuorasti toteamuksesta, jonka mukaan valituksen tekijällä ei ollut minkäänlaista intressiä siihen, että tullimyönnytysten keskeyttäminen ulotetaan Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, koska se ei kärsinyt Yhdysvaltojen toimenpiteiden valikoivasta soveltamisesta johtuvista epäsuotuisista kaupallisista vaikutuksista.

114 On syytä todeta, että komissio on kirjelmissään lisäksi vahvistanut, että on tarpeen osoittaa ensin, että on olemassa valituksen tekijän etu, jotta itse yhteisön etu voisi tulla kyseeseen. Komissio nimittäin puolusti näkemystä, jonka mukaan valituksen tekijä ei voi vedota asetukseen N:o 3286/94 rohkaistakseen yhteisöä ryhtymään periaatteellisiin toimiin yhteisön yleisen edun puolustamiseksi, ilman että valituksen tekijä on itse kärsinyt epäsuotuisista kaupallisista vaikutuksista.

115 Komission kirjallisen käsittelyn vaiheessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kehittelemä argumentaatio ei tämän vuoksi ole ristiriidassa riidanalaisen päätöksen perustelujen kanssa, toisin kuin kantajat väittävät.

116 Tämän jälkeen on syytä viitata asian kannalta merkityksellisiin tutkimuskertomuksen kohtiin. Komissio toteaa tämän kertomuksen 4 kohdassa (jonka otsakkeena on "Yhteisön etu") seuraavaa:

"Tutkimuksen tulokset osoittivat, ettei tässä asiassa ole olemassa väitetystä kaupan esteestä valituksen tekijälle aiheutuneita epäsuotuisia kaupallisia vaikutuksia. Jo nämä tulokset merkitsevät sitä, että menettelyltä puuttuu perusedellytys tämän toimen jatkamiseksi pitemmälle asetuksen nojalla. Komissio tutki kuitenkin, onko olemassa muita toimintatapoja, joita yhteisö voisi ottaa käyttöön reagoidakseen tässä kertomuksessa yksilöityihin mahdollisiin rikkomisiin ja kaupallisiin vaikutuksiin."

117 Seuraavaksi komissio palautti mieliin seuraavaa:

"Menettelyn aloittaminen WTO:n elimissä ei voi poistaa tai vähentää niitä taloudellisia ongelmia, joita valituksen tekijät kohtaavat. Sitä vastoin Yhdysvaltojen soveltamien käytäntöjen oikeudellista ja taloudellista vaikutusta voidaan tuskin aliarvioida. Yhdysvallat näyttää omaksuneen 'valikoivien pakotteiden' käytännön kaupallisena 'aseena' heikentääkseen yhteisön sisäistä yhteenkuuluvuutta ja vaikuttaakseen tämän seurauksena suhteisiinsa tärkeimmän kauppakumppaninsa kanssa. Lopuksi komissio on sitä mieltä, että yhteisön laajemmat ja pitkän tähtäimen edut edellyttäisivät tointa, jonka tavoitteena olisi estää se, että Yhdysvaltojen käytäntö, jolla myönnytykset keskeytetään tiettyihin, mutta ei kaikkiin, jäsenvaltioihin nähden (eli 'valikoivat pakotteet'), toistuu tulevaisuudessa. Komissio jatkaa tässä tarkoituksessa keskustelujaan molemminpuolisesti tyydyttävän ratkaisun löytämiseksi niin sanotussa hormoniasiassa ja keskustelee tässä kertomuksessa esitetyistä koko järjestelmää koskevista ongelmista Yhdysvaltojen viranomaisten kanssa."

118 Komissio muistutti ensin tutkimuskertomuksen 6 kohdassa, jonka otsikkona on "Suunniteltu toimintatapa", kolmesta välttämättömästä edellytyksestä, joiden on toteuduttava, jotta yhteisö aloittaa toimet (eli a) että yhteisöllä on oikeus kansainvälistä kauppaa sääntelevien sääntöjen nojalla, b) että on olemassa väitetyn kaupan esteen aiheuttamia epäsuotuisia kaupallisia vaikutuksia ja c) että toimet ovat tarpeellisia yhteisön edun vuoksi) ja korosti tämän jälkeen, että "edellä esitettyjen tutkimuksen ja päätelmien — erityisesti niiden, jotka koskevat epäsuotuisten kaupallisten vaikutusten puuttumista — perusteella tutkimusmenettely tässä asiassa ehdotetaan päätettäväksi" ja että "asianmukaisin tapa käsitellä valituksen tekijän kohtaamia ongelmia olisi jatkaa keskusteluja Yhdysvaltojen viranomaisten kanssa molemminpuolisesti tyydyttävän ratkaisun löytämiseksi niin kutsutussa hormoniasiassa".

119 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että tutkimusmenettelyssä ei suljettu pois yhteisön yleistä ja pitkän tähtäimen etua ryhtyä tulevaisuudessa toimiin tutkimuskertomuksessa arvioituja mahdollisia rikkomisia vastaan; sitä vastoin koska menettelyn aloittamisella WTO:n puitteissa ei voitu poistaa tai pienentää niitä taloudellisia ongelmia, joita valituksen tekijät kohtasivat, tutkimusmenettely ehdotettiin päätettäväksi erityisesti asetuksessa N:o 3286/94 tarkoitettujen epäsuotuisten kaupallisten vaikutusten puuttumisen vuoksi.

120 Komissio ei kuitenkaan riko asetuksen N:o 3286/94 11 artiklan 1 kohtaa, kun se vaatii, että yhteisön mahdollisten toimien on liityttävä tutkimusmenettelyn perustana oleviin tosiseikkoihin ja oikeudellisiin syihin, ja kun se päättää lopettaa tutkimusmenettelyn, vaikka on olemassa yleinen ja pitkän tähtäimen etu toimia tulevaisuudessa sellaisia mahdollisia rikkomisia vastaan, jotka voivat johtua Yhdysvaltojen omaksumien "valikoivien pakotteiden" käytännöstä, sellaisina kuin ne on yksilöity tutkimuskertomuksessa.

121 Asetuksen N:o 3286/94 11 artiklan 1 kohtaa on luettava tämän asetuksen kuudennen perustelukappaleen valossa, jonka mukaan asetuksella N:o 3286/94 perustetun oikeudellisen järjestelmän tulee "ta[ata se], että päätös vedota yhteisön oikeuksiin kansainvälisen kaupan sääntöjen mukaisesti perustuu tosiasioihin ja

oikeudelliseen analyysiin". Tästä seuraa, että jos tutkimusmenettelyn päätyttyä mahdollista päätöstä vedota yhteisön oikeuksiin ei voida perustaa tämän menettelyn perustana olleisiin tosiseikkoihin ja oikeudellisiin seikkoihin erityisesti siitä syystä, että jokin asetuksen N:o 3286/94 soveltamiseksi vaadittavista oikeudellisista edellytyksistä — tässä tapauksessa väitetystä kaupan esteestä aiheutuvien epäsuotuisten kaupallisten vaikutusten olemassaoloa koskeva edellytys — ei täyty, komissiolla on toimivalta todeta, että kaikki asetuksessa N:o 3286/94 vaaditut edellytykset eivät täyty.

122 Tämä tulkinta saa tukea myös asetuksen N:o 3286/94 12 artiklan 1 kohdasta. On syytä muistaa, että tämän säännöksen mukaan "jos tutkimusmenettely osoittaa, että yhteisön etujen vuoksi on ryhdyttävä toimiin sen varmistamiseksi, että kansainvälisen oikeuden yhteisölle antamia oikeuksia käytetään täysimääräisesti kolmansien maiden toteuttamien kaupan esteiden aiheuttamien — — epäsuotuisten kaupallisten vaikutusten poistamiseksi, aiheellisista toimenpiteistä päätetään — —". Asetuksen N:o 3286/94 12 artiklan 1 kohdan sanamuodosta ilmenee selvästi, että yhteisön toimien tavoitteena on oltava kaupan esteen aiheuttamien epäsuotuisten kaupallisten vaikutusten lakkauttaminen ja että niin ollen näihin toimiin ei voida ryhtyä, mikäli se ei tapahdu tähän päämäärään pääsemiseksi. Valituksen tekijä ei toisin sanoen voi asetuksen N:o 3286/94 12 artiklan 1 kohdan nojalla vedota asetukseen saadakseen yhteisön ryhtymään toimiin yhteisön yleisen edun puolustamiseksi, jollei se ole itse kärsinyt epäsuotuisista kaupallisista vaikutuksista. Joka tapauksessa edes tässäkään tilanteessa tällaisen epäsuotuisan kaupallisen vaikutuksen toteaminen ei riitä, jotta yhteisön olisi aloitettava asetuksessa N:o 3286/94 tarkoitetut toimet, sillä komissiolla on laaja harkintavalta, jonka perusteella se arvioi yhteisön kaikkia kaupallisia etuja.

123 Se, että komissio käsiteltävänä olevassa tapauksessa katsoi hyödylliseksi arvioida tutkimusmenettelyn yhteydessä ylimääräisenä seikkana, voisiko mahdollisesti olla olemassa yhteisön yleisempi ja pitemmän tähtäimen etu, ei voi merkitä sitä, että komission olisi pakko päätellä tutkimusmenettelyn seurauksena, että yhteisön edut edellyttävät ryhtymistä toimiin. Komission tällainen menettelytapa johtuu erityisesti

vaatimuksesta vastata kaikkiin väitteisiin, jotka valituksen tekijä ja/tai ne osapuolet, joita asia koskee, ovat esittäneet, ja se on osa hyvän hallinnon periaatetta. Sitä ei voida kuitenkaan käyttää komissiota vastaan sen toteamiseksi, että komissio on rikkonut asetuksen N:o 3286/94 11 artiklan 1 kohtaa.

124 Toisin kuin kantajat väittävät, komissio ei ole näin ollen rajoittanut yhteisön etua valituksen tekijän etuun eikä rikkonut asetuksen N:o 3286/94 11 artiklan 1 kohtaa.

125 Kaikista edellä esitetyistä syistä neljäs kanneperuste on syytä hylätä kokonaisuudessaan.

Viides kanneperuste, joka koskee riidanalaisen päätöksen perustelujen puutteellisuutta

126 Tämä kanneperuste jakautuu kahteen osaan eli puutteellisiin perusteluihin kaupan esteen arvioinnin osalta ja puutteellisiin perusteluihin siltä osin kuin kyseessä on yhteisön etu ryhtyä toimiin.

Viidennen kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee puutteellisia perusteluja kaupan esteen arvioinnin osalta

— Asianosaisten lausumat

127 Kantajat katsovat, että komissio on rikkonut EY 253 artiklasta johtuvaa perusteluvelvollisuutta, koska se ei ole esittänyt riidanalaisessa päätöksessä oikeudellista arviointia valituksessa väitetystä kaupan esteestä.

128 Komissio palauttaa mieliin oikeuskäytännössä vakiintuneet periaatteet, jotka koskevat yhteisön toimielinten toimien perustelemista. Komission mukaan riidanalaisen päätöksen perustelut ovat esillä olevassa tapauksessa kaikkien näiden oikeuskäytännössä asetettujen vaatimusten mukaisia. Riidanalainen päätös, jossa toistetaan olennaisilta osiltaan päätelmät, jotka on esitetty tutkimuskertomuksessa, jota riidanalaisen päätöksen kuudes perustelukappale nimenomaisesti koskee, täyttää nimittäin täysin komission perusteluvelvollisuudelle asetetut vaatimukset, varsinkin kun tutkimuskertomus laadittiin sellaisen kontradiktorisen menettelyn päätteeksi, jonka kuluessa kantajilla oli tilaisuus ilmaista näkökantansa. Komission mukaan kantajat voivat näin ollen saada tietoonsa tehdyn toimenpiteen syyt ja yhteisöjen tuomioistuimet voivat valvoa kyseisen toimenpiteen laillisuutta.

— Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

129 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan EY 253 artiklassa edellytetyistä perusteluista on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmettävä riidanalaisen toimenpiteen tehneen yhteisön toimielimen päättely siten, että niille, joita toimenpide koskee, selviävät sen syyt, jotta he voivat puolustaa oikeuksiansa, ja että yhteisöjen tuomioistuimet voivat valvoa toimenpiteen laillisuutta (asia 203/85, Nicolet Instrument, tuomio 26.6.1986, Kok. 1986, s. 2049, 10 kohta; asia 240/84, NTN Toyo Bearing ym. v. neuvosto, tuomio 7.5.1987, Kok. 1987, s. 1809, Kok. Ep. IX, s. 75, 31 kohta; asia 255/84, Nachi Fujikoshi v. neuvosto, tuomio 7.5.1987, Kok. 1987, s. 1861, 39 kohta ja asia C-76/00 P, Petrotub ja Republica v. neuvosto, tuomio 9.1.2003, Kok. 2003, s. I-79, 81 kohta). Lisäksi perusteluvelvollisuuden täyttymistä arvioitaessa on otettava huomioon kunkin tapauksen olosuhteet, muun muassa toimenpiteen sisältö, esitettyjen perustelujen luonne ja se tarve, jota niillä, joille päätös on osoitettu tai joita toimi koskee suoraan ja erikseen, voi olla saada selvennystä tilanteeseen. Perusteluissa ei tarvitse esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, sillä tutkittaessa sitä, ovatko säädöksen tai päätöksen perustelut EY 253 artiklan vaatimusten mukaisia, on otettava huomioon säädöksen tai päätöksen sanamuodon lisäksi myös asiayhteys, johon perustelut liittyvät, ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt (ks. mm. asia C-367/95 P, komissio v. Sytraval ja Brink's France, tuomio 2.4.1998, Kok. 1998, s. I-1719, 63 kohta ja em. asia Petrotub ja Republica v. neuvosto, tuomion 81 kohta). Jos riitautetusta päätöksestä siis ilmenee, mihin tavoitteeseen toimielin pääasiallisesti pyrkii, on tarpeetonta vaatia erityisiä perusteluja jokaisesta sen tekemästä teknisestä valinnasta (asia C-122/94, komissio v. neuvosto, tuomio 29.2.1996, Kok. 1996, s. I-881, 29 kohta).

130 Esillä olevassa asiassa on syytä todeta, että komissio yksilöi riidanalaisessa päätöksessä ensinnäkin valituksessa ilmoitetun kaupan esteen, joka "oli Yhdysvaltojen päätös keskeyttää valmistetun sinapin kaupallisten myönnytysten soveltaminen hormonitapauksen vuoksi ainoastaan tietyistä yhteisön jäsenvaltioista peräisin olevassa viennissä (ei koske Yhdistynyttä kuningaskuntaa)" (riidanalaisen päätöksen kolmas perustelukappale). Toiseksi komissio totesi riidanalaisen päätöksen kuudennessa perustelukappaleessa, että "tutkimusmenettely johti päätelmään, että väitetyt epäsuotuisat kaupalliset vaikutukset eivät näytä johtuvan valituksessa väitetystä kaupan esteestä eli Yhdysvaltojen käytännöstä soveltaa myönnytysten keskeyttämistä valikoiden joihinkin mutta ei kaikkiin jäsenvaltioihin ('valikoivat pakotteet')".

131 Kun otetaan huomioon se yhteys, johon tämä asia liittyy, nämä toteamukset täyttävät EY 253 artiklan mukaiset vaatimukset.

132 Aluksi on nimittäin syytä muistaa, että asetuksen N:o 3286/94 11 artiklan 1 kohdassa säädetään, että "jos tutkimusmenettelyn tuloksena on, että — — eivät edellytä toimia, menettelyn päättämisestä päätetään". Tästä säännöksestä ilmenee, että tutkimusmenettelyn päättävän päätöksen perustelut voivat rajoittua siihen, että muistutetaan tutkimuskertomukseen sisällytetyistä pääasiallisista päätelmistä viittaamalla tähän kertomukseen, eikä tässä päätöksessä ole tarpeen toistaa — kun otetaan huomioon se yhteys, johon tämä päätös liittyy — kaikkia tässä kertomuksessa kehiteltyjä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja.

133 Tämän jälkeen on syytä muistuttaa, että tutkimuskertomuksen versio, joka ei sisällä luottamuksellisia tietoja, on julkinen asiakirja ja että esillä olevassa tapauksessa tutkimuskertomus lähetettiin etukäteen ennen riidanalaisen päätöksen tekemistä kantajille. Kantajat saattoivat näin ollen tutustua riittävästi riidanalaisen päätöksen perusteluihin ja muun muassa syihin, joiden vuoksi kaupan esteen oikeudellinen arviointi riidanalaisessa päätöksessä ei tämän esteen ja asetuksessa N:o 3286/94 tarkoitettujen epäsuotuisten kaupallisten vaikutusten välisen syy-yhteyden puuttu-

misen johdosta ollut tarpeen siitäkään huolimatta, että tutkimuskertomuksessa oli tuotu esiin joitakin seikkoja valituksen tekijän ilmoittaman kaupan esteen soveltumattomuudesta WTO:n puitteissa tehtyjen sopimusten sääntöjen valossa.

134 Lopuksi on todettava, että kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin edellä 48–58 ja 64–74 kohdassa tutki ensimmäisen ja toisen kanneperusteen, osoittautui, että tuomioistuin pystyi harjoittamaan valvontaansa.

135 Näin ollen on syytä hylätä viidennen kanneperusteen ensimmäinen osa.

Viidennen kanneperusteen toinen osa, joka koskee puutteellisia perusteluja siltä osin kuin kyseessä on yhteisön etu ryhtyä toimiin

— Asianosaisten lausumat

136 Kantajat katsovat ensinnäkin, että koska komissio ratkaisi yhteisön etua koskevan kantansa viittaamalla ainoastaan valituksen tekijän etuihin, tutkimusmenettelyyn osallistuneet osapuolet, joita asia koskee ja jotka ovat itse kantajia tässä asiassa, eivät voi riidanalaisen päätöksen perusteella saada tietää niitä syitä, joihin riidanalaisen päätöksen tekeminen perustuu, eivätkä tuomioistuimet voi harjoittaa valvontaansa.

137 Toiseksi kantajat katsovat, ettei komissio vastannut kaikkiin niihin valituksessa esitettyihin väitteisiin, jotka koskevat yhteisön etua ryhtyä toimiin. Kantajat huomauttavat ensinnäkin, että riidanalaisessa päätöksessä vaietaan siitä yhteisön

edusta, joka mainitaan tutkimuskertomuksessa ja joka edellyttää sen välttämistä, että Yhdysvallat loukkaa yhteisen kauppapolitiikan yhtenäisyyttä käyttämällä ainoastaan tiettyihin jäsenvaltioihin sovellettavia "valikoivia" pakotteita. Toiseksi kantajat korostavat, että valituksessa todettiin, ettei voitu sulkea pois sitä mahdollisuutta, että Yhdysvallat ulottaa yhteisön toimien seurauksena vastatoimensa yhteisön kaikkiin jäsenvaltioihin ja poistaa valmistetun sinapin kyseisten vastatoimien kohteena olevien tuotteiden luettelosta. Koska tullimyönnytysten keskeyttäminen ei voinut ylittää 116,8 miljoonan USD:n vuotuista määrää, Yhdysvaltojen olisi kantajien mukaan ollut pakko poistaa luettelosta joitakin tuotteita, joihin valmistettu sinappi mahdollisesti olisi kuulunut. Vaikka kantajat myöntävät, että tätä seikkaa käsiteltiin tutkimuskertomuksessa, ne toteavat kuitenkin, että riidanalaisessa päätöksessä siitä ei mainita mitään, minkä vuoksi perustelut ovat kantajien mielestä puutteelliset. Kolmanneksi kantajat moittivat komissiota siitä, että se jätti riidanalaisessa päätöksessä vastaamatta valituksessa esitettyyn väitteeseen, jonka mukaan yhteisöllä oli aivan yhtä suuri intressi aloittaa menettely tässä asiassa kuin sillä oli aloittaa neuvottelut Yhdysvaltojen kanssa Yhdysvaltojen vuoden 1974 ulkomaankauppalain 306 §:n soveltamisen yhteydessä. Neljänneksi kantajat arvostelevat komissiota lopuksi vielä siitä, että se ei riidanalaisessa päätöksessä vastannut väitteeseen, jota kuitenkin käsiteltiin tutkimuskertomuksessa ja jonka mukaan Yhdysvaltojen tuomitseminen WTO:ssa antaisi niille mahdollisuuden vaatia perusteettomasti kannettuja tulleja palautettaviksi.

138 Komissio viittaa kaikkien näiden moitteiden osalta käsiteltävänä olevan kanneperusteen ensimmäisen osan yhteydessä kehittelemiinsä argumentteihin.

— Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

139 Kuten edellä 129 kohdassa muistutettiin, päätöksen perusteluissa ei vaadita yksilöimään kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, mikäli

niille, joita toimenpide koskee, selviävät tämän toimenpiteen syyt, niin että he voivat puolustaa oikeuksiansa ja yhteisöjen tuomioistuimet voivat valvoa toimenpiteen laillisuutta, kun otetaan huomioon erityisesti se oikeudellinen ja tosiasioita koskeva yhteys, johon kyseinen päätös liittyy.

140 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että kantajien ensimmäinen väite, jonka mukaan tutkimusmenettelyyn osallistuneet osapuolet, joita asia koskee, eivät voi riidanalaisen päätöksen perusteella saada selville niitä syitä, joiden vuoksi menettely päätettiin, on hylättävä.

141 On tosin todettava, että komissio teki riidanalaisen päätöksen tosiasiallisesti niin, että siinä viitataan ainoastaan valmistettuun sinappiin.

142 Tämä seikka ei kuitenkaan siinä yhteydessä, jossa tämä päätös tehtiin, estänyt ketään kantajista saamasta selville niitä syitä, joiden vuoksi komissio päätti päättää tutkimusmenettelyn, johon osapuolet, joita asia koskee, olivat osallistuneet. Tutkimuskertomuksesta, joka oli annettu kantajille etukäteen ennen riidanalaisen päätöksen tekemistä tiedoksi, ilmenee selvästi, että kyseisen kertomuksen päätelmät olivat sovellettavissa vähintäänkin yhtä hyvin niiden tuotteisiin kuin valituksen tekijän tuotteisiin. Muutoin tutkimuksessa tuli esille, että asianomaisten osapuolten tuotteet eivät joutuneet Yhdysvaltojen markkinoilla ollenkaan kilpailemaan Yhdistyneestä kuningaskunnasta tulevien samanlaisten tuotteiden kanssa, sillä tällaisia tuotteita ei viety sinne, sekä että ilmoitetusta kaupan esteestä ei tämän vuoksi aiheutunut niille minkäänlaisia asetuksessa N:o 3286/94 tarkoitettuja epäsuotuisia kaupallisia vaikutuksia.

143 Lopuksi on todettava, että vaikka komission olisi pitänyt hyvän hallintotavan periaatetta noudattaen täsmentää selvemmin muiden tutkimusmenettelyyn osallistuneiden järjestöjen kuin valituksen tehneen järjestön asema, se, että kyseisten muiden järjestöjen tuotteisiin ei viitattu riidanalaisen päätöksen perusteluissa, ei kuitenkaan estä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta harjoittamasta valvontaansa, kun otetaan huomioon se yhteys, jossa tämä päätös tehtiin.

144 Edellä 137 kohdassa esitettyjen toisen väitteen ja kolmen viimeisen moitteen osalta on syytä täsmentää, että kantajat myöntävät, että tutkimuskertomuksessa on arvioitu ja hylätty kaikki ne moitteet, joihin ne vetoavat. Perustelujen osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, ettei komission tarvinnut lausua riidanalaisen päätöksen perusteluissa kaikista kantajien esittämistä tosiseikoista ja oikeudellisista seikoista eikä myöskään kaikista komission tekemistä teknisistä valinnoista, kunhan olennaiset seikat toimielimen tavoittelemasta päämäärästä ilmenevät selvästi riidanalaisesta päätöksestä. Se, että riidanalaisessa päätöksessä vaietaan kolmesta viimeisestä moitteesta, joihin kantajat vetoavat, on näin ollen ymmärrettävissä käsiteltävänä olevan tapauksen yhteydessä vahvistuksena sille kannalle, joka ilmaistiin kantajille ennen riidanalaisen päätöksen tekemistä tiedoksi annetussa tutkimuskertomuksessa, johon riidanalaisessa päätöksessä nimenomaisesti viitataan. Lisäksi se, että riidanalaisen päätöksen perusteluissa ei viitata kantajien esittämien kolmen moitteen perustana oleviin hypoteettisiin seikkoihin, ei estä riidanalaisen päätöksen laillisuuden valvontaa. Näin ollen nämä kolme moitetta on hylättävä.

145 On syytä hylätä myös moite, jonka mukaan riidanalaista päätöstä ei ole perusteltu sen koko järjestelmää koskevan edun osalta, joka yhteisöllä olisi puolustaa yhteisen kauppapolitiikan yhtenäisyyttä. Kuten edellä neljännen kanneperusteen tutkimisen yhteydessä korostettiin, tutkimuskertomuksesta ilmenee, että vaikka yhteisen kauppapolitiikan yhtenäisyyden onkin katsottu olevan yhteisön yleisen ja pitkän tähtäimen edun osatekijä, yhteisön toimia ei esillä olevassa tapauksessa pidetty tällä perusteella tarpeellisina muun muassa siitä syystä, että yksi asetuksen N:o 3286/94 soveltamisen oikeudellisista edellytyksistä ei täyttynyt. Näin ollen kantajat ovat tämän asian yhteydessä voineet saada selville ne syyt, joiden vuoksi yhteisön toimet ei voineet tulla tässä tapauksessa kyseeseen, ja riidanalaisen päätöksen perustelut, olkoonkin että ne ovat lakoniset, täyttävät myös tuomioistuinvalvonnan harjoittamisen mahdollisuutta koskevan vaatimuksen.

146 Näin ollen on hylättävä tämän kanneperusteen toinen osa sekä viides kanneperuste kokonaisuudessaan.

Kuudes kanneperuste, joka koskee tosiseikkojen ilmeisiä arviointivirheitä ja asetuksen N:o 3286/94 2 artiklan 4 kohdan ja 11 artiklan 1 kohdan rikkomista

147 Tämä kanneperuste jakautuu kahteen osaan. Ensimmäinen osa koskee komission tekemää ilmeistä virhettä, kun se arvioi kantajien tuotteiden mahdollista poistamista Yhdysvaltojen soveltaman lisätullin alaisten tavaroiden luettelosta. Toinen osa koskee ilmeistä virhettä arvioitaessa perusteettomasti maksetun lisätullin palauttamista.

Kuudennen kanneperusteen ensimmäinen osa, jonka mukaan komissio teki ilmeisen virheen, kun se arvioi kantajien tuotteiden mahdollista poistamista niiden tavaroiden luettelosta, joihin Yhdysvallat soveltaa lisätullia

— Asianosaisten lausumat

148 Kantajat täsmentävät, että mikäli ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei hyväksyisi kantajien viidennen kanneperusteen toisessa osassa esittämää toista moitetta, joka koskee perustelujen puutteellisuutta, olisi joka tapauksessa syytä katsoa, että komissio on tehnyt tutkimuskertomuksessaan tosiseikkoja arvioidessaan ilmeisen virheen ja rikkonut asetuksen N:o 3286/94 2 artiklan 4 kohtaa ja 11 artiklan 1 kohtaa.

149 Kantajien mukaan on selvää, että jos Yhdistynyt kuningaskunta olisi sisällytetty niiden valtioiden luetteloon, joihin sovellettiin Yhdysvaltojen tullimyönnytysten keskeyttämistä, senkaltaisia muista jäsenvaltioista tulevia "pieniä" tuotteita kuin kantajien tuotteet olisi voitu jättää Yhdysvaltojen soveltamien toimenpiteiden ulkopuolelle, koska WTO:n elinten antamalla välitystuomiolla vahvistettiin enimmäismäärä tullimyönnytyksille, jotka voitiin keskeyttää. Kantajien mukaan komissio

on sitä paitsi itse myöntänyt tutkimusmenettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa, että tällainen tarkastelutapa on asianmukainen. Komission olisi siis pitänyt arvioida tarkemmin sitä mahdollisuutta, että kantajien tuotteet olisi jätetty Yhdysvaltojen viranomaisten laatiman luettelon ulkopuolelle. Kantajat katsovat, ettei epävarmuus riitojen ratkaisun onnistumisesta saa olla esteenä yhteisön toimille, mikäli sillä on mahdollisuus ryhtyä niihin. Kantajien mukaan asianlaita onkin näin nyt esillä olevassa tapauksessa.

150 Komissio, joka katsoo jo vastanneensa tähän kanneperusteeseen edellä käsiteltyjä kanneperusteita koskevissa huomautuksissaan, korostaa kuitenkin, että valittaessa niitä keinoja, jotka ovat tarpeen yhteisen kauppapolitiikan toteuttamiseksi ja monimutkaisten taloudellisten tilanteiden tutkimiseksi, riidanalaisella päätöksellä ei missään vaiheessa ylitetty komission harkintavallan käyttämistä koskevia rajoja, sellaisena kuin tämä harkintavalta on hyväksytty oikeuskäytännössä.

151 Komissio katsoo esillä olevassa tapauksessa, ettei se ole tehnyt ilmeistä virhettä arvioidessaan tosiasioita, sellaisina kuin ne on kuvailtu tutkimuskertomuksessa, olipa kyseessä epäsuotuisten kaupallisten vaikutusten puuttuminen tai menettelyn jatkamisen edellyttämän yhteisön edun puuttuminen. Tämä pitää komission mukaan paikkansa etenkin kantajien niiden spekulaatioiden osalta, jotka koskevat valmistetun sinapin poistamista luettelosta, johon Yhdysvaltojen toimenpiteet kohdistuvat.

— Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

152 Aluksi on syytä muistaa, että pääteltyään ensin, ettei FICF:n valituksessa ilmoitetun kaupan esteen ja epäsuotuisten kaupallisten vaikutusten välillä ollut syy-yhteyttä, komissio tutki tutkimuskertomuksessa valituksessa esitetyn väitteen, jonka mukaan, jos yhteisö voittaisi WTO:n elimissä, Yhdysvaltojen tullimyönnytysten keskeyttäminen pitäisi ulottaa Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, mikä johtaisi pakostakin siihen,

että Yhdysvaltojen olisi muutettava toimenpiteiden kohteena olevien tuotteiden luetteloa, koska muutoin keskeyttäminen kohdistuisi kokonaismäärään, joka ylittäisi riitojenratkaisuelimen salliman määrän (116,8 miljoonaa USD). Kantajien mukaan valmistettu sinappi, kuten myös muut tutkimusmenettelyn kohteena olleet tuotteet, voitaisiin tämän vuoksi jättää pois siitä tuoteluettelosta, jonka Yhdysvaltojen viranomaiset olivat antaneet riitojenratkaisuelimelle.

153 Tämän jälkeen on syytä todeta, että komissio vastasi tutkimuskertomuksessa (2.5 kohta, s. 32) tähän väitteeseen seuraavasti:

"Ensinnäkään lopputulos WTO:n elimien käsiteltäväksi saatetussa asiassa ei ole läheskään selvä, koska kyseessä oleviin kysymyksiin soveltuvia ennakkotapauksia ei ole olemassa. Lisäksi luettelon laatiminen niistä tuotteista, joihin sovelletaan 100 prosentin lisätullia, kuuluu Yhdysvaltojen viranomaisten vastuulle. Ei ole olemassa mitään takeita siitä, että Yhdysvaltojen viranomaiset poistaisivat valituksen tekijän tuotteet luettelosta (sitä voitaisiin jopa pitää erittäin epätodennäköisenä). Toimenpiteen ulottamisella Yhdistyneestä kuningaskunnasta peräisin oleviin roquefortiin, foie gras'han tai salottisipuleihin ei olisi vaikutusta vallitsevaan tilanteeseen, koska näitä tuotteita ei viedä Yhdistyneestä kuningaskunnasta."

154 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että arvioinnissa, joka on esitetty tutkimuskertomuksessa valituksentekijän ja niiden osapuolten, joita asia koskee, väitteeseen vastaamiseksi, ei ole ilmeistä arviointivirhettä.

155 Ensinnäkin, kuten tutkimuskertomuksessa korostettiin ja kuten komissio muistutti istunnossa, jos oletetaan, että WTO:n elimet olisivat hyväksyneet yhteisön vaatimukset, tullimyönnytysten keskeyttämisen alaisista tuotteista laaditun luettelon mahdollinen muuttaminen, jonka Yhdysvallat toteuttaisi, kuuluisi Yhdysvaltojen viranomaisten toimivaltaan. Tältä osin on huomattava, että välimiehet totesivat yksiselitteisesti 12.7.1999 annetussa välitystuomiossa (WT/DS26/ARB), johon edellä

17 kohdassa viitataan ja jonka riitojenratkaisuelin vahvisti, ettei heillä ollut sopimuksen 22 artiklan nojalla toimivaltaa määrittää lopullista luetteloa niistä tuotteista, joihin tullimyönnytysten keskeyttämistä voidaan soveltaa. Kantajat eivät ole kuitenkaan vedonneet siihen — ja vielä vähemmän näyttäneet sitä toteen — että yhteisöllä voisi olla tällainen toimivalta.

156 Tämän jälkeen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että Yhdistyneestä kuningaskunnasta peräisin olevien tuotteiden sisällyttäminen Yhdysvaltojen luetteloon ei merkitsisi ollenkaan sitä, että kantajien tuotteet poistettaisiin tästä samasta luettelosta. Voidaan nimittäin yhtä hyvin ja yhtä järkevästi ajatella, että luettelosta voitaisiin poistaa muita tullinimikkeistön tuotteita tai tuotteiden alaryhmiä noudattaen täysin riitojenratkaisuelimen sallimaa 116,8 miljoonan USD:n enimmäismäärää.

157 Lopuksi on syytä todeta, että kantajat eivät esitä minkäänlaista näyttöä sen toteamiseksi, että oli tehty ilmeinen arviointivirhe, vaan ne ainoastaan moittivat komissiota siitä, ettei se tarkastellut kantajien tuotteiden mahdollista poistamista luettelosta. Paitsi että tämä väite ei pidä paikkaansa, koska tutkimuskertomuksessa vastattiin FICF:n valituksessa esitettyyn moitteeseen hylkäämällä se, niin tutkimuskertomuksessa oleva arviointi ei voi missään tapauksessa sisältää komission tekemää ilmeistä arviointivirhettä, kun otetaan huomioon kantajien esittämän tilanteen hypoteettinen luonne.

158 Näin ollen on syytä hylätä tämän kanneperusteen ensimmäinen osa.

Kuudennen kanneperusteen toinen osa, jonka mukaan on tehty perusteettomasti maksetun lisätullin palauttamista koskeva ilmeinen arviointivirhe

— Asianosaisten lausumat

159 Tarkastellessaan mahdollisuutta vaatia niiden tullien palauttamista, jotka Yhdysvaltojen viranomaiset perivät, kunnes Yhdysvallat mahdollisesti tuomitaan WTO:ssa,

kantajat hämmästelevät aluksi sitä, että komissio, joka hylkäsi tämän valituksessa esitetyn väitteen sillä perusteella, että Yhdysvaltojen lainsäädäntö ei anna WTO-sopimuksille välitöntä oikeusvaikutusta ja sulkee pois näihin sopimuksiin perustuvat yksityisten kanteet, otti kantaa ulkomaisen lainsäädännön tulkintaan ja ylitti näin toimivaltansa. Seuraavaksi kantajat katsovat, että Yhdysvaltojen lainsäädäntö ei estä yksityisiä esittämästä hallinnollisia vaatimuksia perusteettomasti perittyjen tullien saamiseksi takaisin. Kantajat vetoavat tältä osin 15.7.2002 päivättyyn paneelin raporttiin, joka koskee Yhdysvalloissa säädetyn Uruguayn kierroksen sopimuksia käsittelevän lain (Uruguay Round Agreements Act) 129 C §:n 1 momenttia, sillä kantajien mukaan siinä vahvistetaan, että Yhdysvaltojen viranomaiset voivat ottaa huomioon WTO:n elinten antamat suositukset. Tämän vuoksi kantajat katsovat, toisin kuin komissio päätteli tutkimuskertomuksessaan, että Yhdysvaltojen viranomaisten perimien tullien palauttaminen on mahdollista.

160 Komissio viittaa pääasiallisesti kantaansa, jonka se kehitteli käsiteltävänä olevan kanneperusteen ensimmäistä osaa varten.

— Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

161 On syytä todeta, että se perusta, johon kanneperusteen tämä osa nojautuu, on hypoteesi, jonka mukaan WTO:n elinten mahdollisen päätöksen ollessa yhteisölle myönteinen Yhdysvallat ulottaisi tullimyönnytysten keskeyttämisen koskemaan kaikkia jäsenvaltioita, mistä olisi seurauksena kantajan tuotteiden poistaminen Yhdysvaltojen luettelosta, mistä puolestaan seuraisi, että kantajat voisivat vaatia Yhdysvaltojen viranomaisille siihen saakka maksettujen lisätullien palauttamista.

162 Tämä hypoteesi on täysin perusteeton, koska se on riippuvainen hypoteesista, jonka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi tämän kanneperusteen ensimmäistä osaa käsitellessään.

163 Ilman että on tarpeen ratkaista, onko komissio tulkinnut Yhdysvaltojen käytäntöä ja lainsäädäntöä, on vielä todettava, että myös tutkimuskertomuksessa hylättiin valituksen tekijän ja asianomaisten osapuolten väite sillä perusteella, että WTO:n riitojen ratkaisu perustuu periaatteelle, jonka mukaan vuoden 1994 GATT-sääntöjen kanssa yhdenmukaiseksi saattaminen tapahtuu ex nunc eli vasta ratkaisuajankohdasta lukien, mikä johtuu riitojen ratkaisusta tehdyn sopimuksen 19 artiklan 1 kohdasta. Koska kantajat eivät ole kiistäneet tätä arviointia, on syytä näin ollen päätellä, että vaikka oletettaisiin, että olisi todettava arviointivirhe, joka koskee mahdollisuutta vaatia perusteettomasti perityt tullit takaisin, tämä virhe ei olisi missään tapauksessa vaikuttanut riidanalaisen päätöksen lainmukaisuuteen. Yhtäältä tällä virheellä ei olisi vaikutusta riidanalaisessa päätöksessä todettuun syy-yhteyden puuttumiseen ilmoitetun kaupan esteen ja epäsuotuisten kaupallisten vaikutusten väliltä; toisaalta sillä ei vaikutettaisi arviointiin, joka koskee yhteisön mahdollista etua ryhtyä toimiin WTO:n puitteissa, koska nämä toimet eivät kohdistuisi eivätkä voisi vaikuttaa siihen, saavatko yhteisön yritykset, joiden tuotteisiin kolmas valtio soveltaa tullimyönnytysten keskeyttämistoimenpiteitä, taannehtivasti takaisin tämän kolmannen valtion viranomaisille suorittamansa tullit.

164 Näin ollen on syytä hylätä kuudennen kanneperusteen toinen osa sekä kyseinen kanneperuste kokonaisuudessaan.

Seitsemäs kanneperuste, joka koskee puolustautumisoikeuksien loukkaamista

Asianosaisten lausumat

165 Kantajat moittivat tällä kanneperusteella komissiota siitä, että se ei antanut niiden esittää ennen riidanalaisen päätöksen tekemistä näkemyksiään tutkimuskertomukseen sisältyneistä tosiseikoista ja oikeudellisista seikoista.

166 Kantajat muistuttavat, että komissio lähetti esillä olevassa tapauksessa niille tutkimuskertomuksen ilmoittaen niille samalla, että riidanalainen päätös tehtäisiin lähiaikoina. Kantajien mukaan tämä tilanne antoi aiheen uskoa, että riidanalainen päätös oli jo tehty silloin, kun tutkimuskertomus lähetettiin, ja että komissio ei näin ollen antaisi niille mahdollisuutta esittää näkemyksiään kyseisen kertomuksen sisältämistä seikoista. Kantajien mukaan komissio vahvisti tämän asiaintilan kantajien neuvonantajalle 4.6.2002 osoittamassaan kirjeessä. Vaikka kantajat myöntävät yhtäältä, että valituksen tekijälle ilmoitettiin tutkimusmenettelyn tuloksesta, ja toisaalta, että yhdessäkään asetuksen N:o 3286/94 säännöksessä ei säädetä tietojen antamisesta muille asianomaisille osapuolille tutkimusmenettelyn päätyttyä, ne katsovat kuitenkin, että puolustautumisoikeuksien kunnioittamista koskevan perusperiaatteen mukaan, sellaisena kuin se on hyväksytty muun muassa polkumyyntiä koskevissa riita-asioissa, komission olisi pitänyt antaa niille mahdollisuus vastata tutkimuskertomuksessa esitettyihin argumentteihin. Se seikka, että kantajat ovat pitäneet yllä "yhteyttä" komission yksiköihin, ei saata tätä päätelmää kyseenalaiseksi, sillä kantajat katsovat, että ennen tutkimuskertomuksen hyväksymistä ne eivät voineet missään vaiheessa tietää tarkasti niitä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, joihin komissio perustaisi kantansa.

167 Komissio toteaa, että yhdelläkään näistä väitteistä ei ole merkitystä. Komission mukaan esillä olevassa tapauksessa on noudatettu täysin asetuksen N:o 3286/94 8 artiklasta johtuvia velvoitteita. Olkoonkin, että kantajilla on ollut mahdollisuus esittää huomautuksensa tutkimusmenettelyn aikana, se seikka, etteivät kantajat voineet — kuten ne toteavat — käyttää "vastaamisoikeutta" ennen riidanalaisen päätöksen tekemistä, johtuu asetuksen N:o 3286/94 8 artiklan säännösten soveltamisesta.

168 Lisäksi komissio viittaa polkumyyntiasioiden yhteydessä syntyneeseen oikeuskäytäntöön ja toteaa olevan tärkeää, että yritykset, joita asia koskee, voivat esittää kantansa väitettyjen tosiseikkojen ja olosuhteiden todenmukaisuudesta ja merkityksellisyydestä sekä niistä todisteista, joihin on nojauduttu. Komissio katsoo kunnioittaneensa kantajien puolustautumisoikeuksia soveltaessaan tätä oikeuskäytäntöä esillä olevaan tapaukseen. Toisin kuin kantajat väittävät, valituksen

tekijällä olisi komission mukaan ollut käytettävissään huomautusten toimittamiseen koko se aika, joka kului siitä, kun tutkimuskertomus lähetettiin 23.4.2002 valituksen tekijälle, aina siihen saakka, kun riidanalainen päätös tehtiin 9.7.2002.

169 Lisäksi komissio huomauttaa, että kantajat eivät ole vedonneet asetuksen N:o 3286/94 8 artiklan lainvastaisuuteen eli puolustautumisoikeuksia koskevan perusperiaatteen loukkaamista koskevaan perusteeseen.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

170 Aluksi on syytä muistaa, että puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen periaate on yhteisön oikeuden perusperiaate (ks. erityisesti asia 85/87, Dow Benelux v. komissio, tuomio 17.10.1989, Kok. 1989, s. 3137, 25 kohta; asia C-49/88, Al-Jubail Fertilizer v. neuvosto, tuomio 27.6.1991, Kok. 1991, s. I-3187, 15 kohta ja yhdistetyt asiat T-159/94 ja T-160/94, Ajinomoto ja NutraSweet v. neuvosto, tuomio 18.12.1997, Kok. 1997, s. II-2461, 81 kohta).

171 Asetuksen N:o 3286/94 systematiikassa tutkimusmenettely ja sen päätyttyä mahdollisesti hyväksytyt toimet, joita yhteisön etu edellyttää, kohdistuvat vain kolmanteen maahan, joka on ottanut käyttöön kaupan esteen tai pitänyt sitä yllä. Asetuksen N:o 3286/94 nojalla valituksen tehnyt yritys voi näin ollen vedota puolustautumisoikeuksien kunnioittamiseen vain tässä asetuksessa yksilöityjen edellytysten vallitessa, jollei kyseisiä edellytyksiä sitten pidetä itsessään sitä yleistä periaatetta loukkaavina, jota niillä halutaan täsmentää.

172 Tältä osin on todettava, että asetuksen N:o 3286/94 8 artiklan 4 kohdan a alakohdassa säädetään, että "valituksen tehneet sekä kyseiset viejät ja tuojat sekä kyseisen maan tai kyseisten maiden edustajat voivat tutustua kaikkiin komissiolle toimitettuihin tietoihin, lukuun ottamatta komission ja hallinnon sisäiseen käyttöön tarkoitettuja asiakirjoja, jos nämä tiedot liittyvät heidän etujensa puolustamiseen eivätkä ne ole 9 artiklassa tarkoitettua luottamuksellista tietoa ja jos komissio käyttää niitä tutkimusmenettelyssään" ja että "kyseiset henkilöt osoittavat kirjallisena komissiolle perustellun pyynnön, jossa osoitetaan, mitä tietoa pyydetään". Lisäksi tämän saman kohdan b alakohdassa todetaan, että "valituksen tehneet sekä kyseiset viejät ja tuojat sekä kyseisen maan tai kyseisten maiden edustajat voivat pyytää tietoja tärkeimmistä tosiasioista ja seikoista, jotka johtuvat tutkimusmenettelystä". Asetuksen N:o 3286/94 8 artiklan 8 kohdan mukaan komissio on tutkimuksen päätettyään velvollinen antamaan asetuksen 7 artiklassa tarkoitetulle komitealle kertomuksen.

173 Näistä säännöksistä seuraa, että asetuksessa N:o 3286/94 annetaan valituksen tehneille sekä kyseisille viejille ja tuojille sekä kyseisen maan tai kyseisten maiden edustajille oikeus saada asetuksen N:o 3286/94 8 artiklan 4 kohdan a ja b alakohdan mukaisten edellytysten täyttyessä tietoja, jolloin tämä oikeus on sovitettava yhteen erityisesti liikesalaisuuden kunnioittamista koskevan yhteisön toimielinten velvollisuuden kanssa. Nämä samat henkilöt voivat pyytää tietoja tärkeimmistä tosiasioista ja seikoista, jotka johtuvat tutkimusmenettelystä.

174 Esillä olevassa tapauksessa on riidatonta, että tutkimuskertomuksesta lähetettiin kantajille neuvoa-antavan komitean lausunnon antamisen jälkeen, mutta ennen riidanalaisen päätöksen tekemistä versio, joka ei sisältänyt luottamuksellista tietoa. Kantajat olisivat voineet tällöin esittää näkemyksensä. Koska komissio ilmoitti niille samanaikaisesti, että riidanalainen päätös tehtäisiin lähiaikoina, kantajat pitivät kuitenkin komission kantaa lukkoonlyötynä jo kyseisen kertomuksen lähettämis-

hetkellä. Ne päättelivät näin ollen, että niiden mahdollisilla huomautuksilla ei olisi minkäänlaista vaikutusta toimielimen kantaan. Tästä seuraa, että kantajat väittävät lähtökohtaisesti, että komission olisi pitänyt lähettää niille luonnos tutkimuskertomukseksi, jotta ne olisivat voineet esittää tehokkaasti huomautuksensa ennen sen antamista neuvoa-antavalle komitealle, tai vähintäänkin ilmoittaa niille viran puolesta tärkeimmistä tosiasioista ja seikoista, jotka johtuvat tutkimusmenettelystä.

175 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa kuitenkin, ettei yksikään asetuksen N:o 3286/94 säännös velvoita komissiota lähettämään luonnosta tutkimuskertomukseksi asetuksen 8 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuille henkilöille ennen sen antamista neuvoa-antavalle komitealle, jotta kyseiset henkilöt voisivat antaa mahdolliset huomautuksensa toimielimelle, eikä myöskään ilmoittamaan näille henkilöille viran puolesta tärkeimpiä tosiasioita eikä seikkoja, jotka johtuvat tutkimusmenettelystä.

176 On syytä päinvastoin muistaa, että asetuksen N:o 3286/94 8 artiklan 4 kohdan a ja b alakohdassa velvoitetaan tässä säännöksessä tarkoitetut henkilöt esittämään tietojen saantia koskeva pyyntö komissiolle. Kun kyseessä ovat (a alakohdassa tarkoitetut) tutkimusmenettelyssä käytetyt tiedot, tämä pyyntö on osoitettava komissiolle kirjallisena ja se on perusteltava ilmoittamalla, mitä tietoja pyydetään. Mikäli pyyntö koskee (b alakohdassa tarkoitettuja) tärkeimpiä tosiasioita ja seikkoja, jotka johtuvat tutkimusmenettelystä, asetuksessa ei vaadita mitään erityistä muotoa tai aseteta mitään erityistä edellytystä, joiden mukainen tämän pyynnön on oltava.

177 Kantajat eivät ole käsiteltävänä olevassa asiassa kuitenkaan missään vaiheessa väittäneet, että ne olisivat ennen tutkimuskertomuksen antamista osoittaneet komissiolle asetuksen N:o 3286/94 8 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun tietojen saantia koskevan pyynnön. Kuten komissio on perustellusti todennut, kantajat eivät ole myöskään vedonneet siihen, että asetuksen N:o 3286/94 8 artiklan 4 kohdan säännökset olisivat lainvastaisia.

178 On syytä myös todeta, että kantajat ovat kirjelmissään myöntäneet, että ne pidettiin tietoisina tutkimusmenettelyn kehittymisestä ja suuntautumisesta ja että ne voivat esittää suullisesti mielipiteensä sen lopputuloksesta sekä että niille ilmoitettiin ennen tutkimuskertomuksen hyväksymistä komission asettuvan sille kannalle, että esillä olevassa tapauksessa ei ollut olemassa asetuksessa N:o 3286/94 tarkoitettua epäsuotuisaa kaupallista vaikutusta. Tämän vuoksi on todettava, että kantajille annettu asema oli sellainen, että ne saattoivat esittää kantansa tutkimusmenettelyn kehittymisestä ja suuntautumisesta ja vähintäänkin jostakin sen perustavanlaatuisesta seikasta sekä puolustaa etujaan. Kantajat tosin ovat väittäneet kanteen yhteydessä, että nämä tiedot olivat liian yleisiä kantajien menettelyllisten oikeuksien noudattamiseksi. Asiakirja-aineistosta ei kuitenkaan ilmene, että kantajat olisivat ennen tutkimusmenettelyn päättymistä pyytäneet komissiota täsmentämään, mahdollisesti kirjallisesti, kyseisiä tietoja asetuksen N:o 3286/94 8 artiklan 4 kohdan mukaisesti muun muassa niiden tärkeimpien tosiasioiden ja seikkojen osalta, oikeudelliset seikat mukaan lukien, jotka johtuivat tutkimusmenettelystä. Koska komissiolla on velvollisuus vastata huolellisesti tällaiseen tietojensaantia koskevaan pyyntöön, kantajat olisivat tässä tilanteessa pystyneet esittämään tehokkaasti näkökantansa komission vastauksen sisältämistä seikoista. Koska kantajat eivät ole missään vaiheessa väittäneet, että ne olisivat esittäneet tällaisen pyynnön, ne eivät voi esillä olevan kanteen yhteydessä moittia komissiota siitä, ettei komissio antanut niiden esittää huomautuksiaan niistä tosiasioista ja seikoista, jotka johtuivat tutkimusmenettelystä. Sitä paitsi se seikka, että edellytyksenä — joita on vain tämä yksi — oikeudelle saada tietoja tärkeimmistä tosiasioista ja seikoista, jotka johtuvat tutkimusmenettelystä, on, että kantajat esittävät komissiolle tätä koskevan pyynnön, ei sellaisenaan ole kantajien etujen puolustamista loukkaava eikä tältä pyynnöltä vaadita myöskään mitään erityistä muotoa.

179 Tutkimuskertomuksesta ilmenee vielä, että komissio tutki valituksessa esitetyt eri argumentit ja vastasi niihin. Se tutki valmistetun sinapin lisäksi myös niiden muiden tuotteiden tilanteen, joihin Yhdysvaltojen toimenpiteiden väitettiin vaikuttaneen samalla tavoin, koska tutkimusmenettelyyn osallistui sellaisia järjestöjä, joita asia

koski ja jotka, kuten tutkimuskertomuksesta ilmenee, avustivat tässä menettelyssä, mitä kantajat eivät ole kiistäneet.

180 Kaikista edellä esitetyistä syistä seitsemäs kanneperuste on hylättävä.

Kahdeksas kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 3286/94 8 artiklan 8 kohdan rikkomista ja komission huolellisuusvelvollisuuden laiminlyöntiä

181 Tämä kanneperuste perustuu kahteen osaan. Ensimmäinen osa koskee asetuksen N:o 3286/94 8 artiklan 8 kohdassa tarkoitetun määräajan rikkomista. Toinen osa koskee komission huolellisuusvelvollisuuden laiminlyöntiä sen ajan osalta, joka kului asetuksen N:o 3286/94 7 artiklassa tarkoitetun komitean kuulemisen ja riidanalaisen päätöksen tekemisen välillä.

Kahdeksannen kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee asetuksen N:o 3286/94 8 artiklan 8 kohdassa tarkoitetun määräajan rikkomista

— Asianosaisten lausumat

182 Kantajat muistuttavat, että komission olisi asetuksen N:o 3286/94 8 artiklan 8 kohdan mukaan tavallisesti annettava tutkimuskertomuksensa tämän saman asetuksen 7 artiklassa tarkoitetulle komitealle viiden kuukauden kuluessa menette-

lyn aloittamisesta, jollei tutkimuksen monimutkaisuus vaadi, että komissio pidentää tätä aikaa seitsemään kuukauteen. Kantajien mukaan seitsemän kuukauden määräajasta ei voida poiketa ja sillä on tarkoitus taata se, että valituksen tehneille yrityksille annetaan nopeasti vastaus komission käsiteltäväksi saatetussa asiassa annettavasta ratkaisusta. Koska komissio esillä olevassa tapauksessa tosiasiallisesti katsoi, että tutkimuksen monimutkaisuuden takia oli tarpeen pidentää tätä määräaikaa seitsemään kuukauteen ja koska komitea sai tutkimuskertomuksen vasta 27.3.2002 eli seitsemän kuukautta ja kaksikymmentäseitsemän päivää menettelyn aloittamisen jälkeen, kantajat katsovat, että komissio on rikkonut asetuksen N:o 3286/94 8 artiklan 8 kohtaa.

183 Komissio katsoo, että aika, joka käytettiin menettelyn päättämiseen, ei ole kohtuuton, kun otetaan huomioon sen alan monimutkaisuus, jolla riidanalainen päätös tehtiin, ja komission huolenpito siitä, että menettelyyn osallistuneiden eri osapuolten kaikki argumentit tutkitaan ennen menettelyn päättämistä. Komissio muistuttaa myös, että se johti kyseistä menettelyä lojaalin yhteistoiminnan hengessä tiedottaen menettelyn kulusta kaikille kyseessä olleille osapuolille.

— Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

184 Aluksi on syytä muistaa, että asetuksen N:o 3286/94 8 artiklan 8 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Päätettyään tutkimuksen komissio antaa komitealle kertomuksen. Tämä kertomus on tavallisesti esitettävä viiden kuukauden kuluessa menettelyn aloittamisesta, jollei tutkimuksen monimutkaisuus edellytä sitä, että komissio pidentää tätä aikaa seitsemään kuukauteen."

185 Kantajat eivät esillä olevassa asiassa kiistä sitä, että komission tekemä tutkimus oli monimutkainen ja edellytti ajan pidentämistä seitsemään kuukauteen. Samoin on riidatonta, että tutkimuskertomus annettiin asetuksen N:o 3286/94 7 artiklassa tarkoitetulle komitealle seitsemän kuukautta ja kaksikymmentäseitsemän päivää tutkimusmenettelyn aloittamisen jälkeen. Näin ollen asetuksen N:o 3286/94 8 artiklan 8 kohdassa tarkoitettu seitsemän kuukauden määräaika ylitettiin.

186 On kuitenkin syytä tutkia, voiko tällaisesta asetuksen N:o 3286/94 8 artiklan 8 kohdassa tarkoitetun määräajan ylittämisestä olla seurauksena riidanalaisen päätöksen kumoaminen.

187 Ensiksi on syytä täsmentää, että kun pakottavan määräajan ylittämisestä aiheutuu tämän määräajan ulkopuolella hyväksytyn toimen kumottavuus, pelkästään ohjeellisen määräajan ylittämisestä ei periaatteessa voi olla seurauksena määräajan ulkopuolella hyväksytyn toimen kumoaminen (ks. vastaavasti ja analogisesti yhdistetyt asiat T-163/94 ja T-165/94, NTN Corporation ja Koyo Seiko v. neuvosto, tuomio 2.5.1995, Kok. 1995, s. II-1381, 119 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

188 Tämän jälkeen on syytä todeta asetuksen N:o 3286/94 8 artiklan 8 kohdassa tarkoitetun määräajan luonteesta, että tämän säännöksen toisessa lauseessa olevan konditionaalin (devrait) ja adverbin "tavallisesti" käytön perusteella voidaan päätellä, että tutkimuskertomuksen antamiselle säädetty viiden kuukauden määräaika on ohjeellinen (ks. analogisesti em. yhdistetyt asiat NTN Corporation ja Koyo Seiko v. neuvosto, tuomion 119 kohta).

189 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että tutkimuskertomuksen antamiselle säädetyn määräajan luonne ei voi muuttua, jos komissio katsoo, että tutkimuksen monimutkaisuus vaatii sitä pidentämään tämän määräajan seitsemään kuukauteen. On nimittäin syytä todeta, että seitsemän kuukauden määräaika, johon asetuksen N:o 3286/94 8 artiklan 8 kohdassa viitataan, on ainoastaan alkuperäisen "yksinkertaista tai normaalia" tutkimusta varten säädetyn viiden kuukauden määräajan pidennys sitä tilannetta varten, että kyseessä on niin sanottu "monimutkainen" tutkimus. Asetuksen N:o 3286/94 8 artiklan 8 kohdan toisen virkkeen lopussa todetaankin, että siinä on kyse siitä, että komissio "pidentää tätä aikaa seitsemään kuukauteen". Tämä sama sanamuoto toistetaan myös asetuksen N:o 3286/94 muissa kieliversioissa. Tästä seuraa, että koska määräaika antaa tutkimuskertomus on luonteeltaan "yksinkertaiseksi tai normaaliksi" luonnehditun tutkimuksen tapauksessa ainoastaan ohjeellinen, se ei voi olla erilainen "monimutkaiseksi" kutsutun tutkimuksen tapauksessa, koska kyseessä on ainoastaan alkuperäisen määräajan pidennys.

190 Tästä huolimatta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että komissio ei voi viivyttää tutkimuskertomuksen antamista niin, ettei sitä anneta kohtuullisessa ajassa (ks. analogisesti em. yhdistetyt asiat NTN Corporation ja Koyo Seiko v. neuvosto), koska tämä seikka voi todella myötävaikuttaa siihen, että päätöksen tekeminen tutkimusmenettelyn päättämisestä viivästyy.

191 Asetuksen N:o 3286/94 8 artiklan 8 kohdassa tarkoitetun ohjeellisen määräajan ylittäminen kahdellakymmenelläseitsemällä päivällä ei esillä olevassa tapauksessa kuitenkaan merkitse kohtuullisen ajan ylittämistä.

192 Näin ollen kahdeksannen kanneperusteen ensimmäinen osa on hylättävä.

Kahdeksannen kanneperusteen toinen osa, joka koskee komission huolellisuusvelvollisuuden laiminlyöntiä sen ajan osalta, joka kului asetuksen N:o 3286/94 7 artiklassa tarkoitetun komitean kuulemisen ja riidanalaisen päätöksen tekemisen välillä

— Asianosaisten lausumat

193 Kantajat väittävät, että komissio laiminlöi huolellisuusvelvollisuutensa, jonka noudattaminen edellytti, että sen olisi tullut tehdä riidanalainen päätös nopeammin kuin mitä tapahtui asetuksen N:o 3286/94 7 artiklassa tarkoitetun komitean kuulemisen jälkeen. Kantajien mukaan riidanalainen päätös tehtiin nimittäin vasta kolme kuukautta kuulemisen jälkeen. Kun otetaan huomioon asetuksessa N:o 3286/94 tarkoitetun menettelyn suuri merkitys kyseessä oleville yrityksille ja se jo sinänsä hyvin pitkä aika, joka kului tutkimusmenettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen ja tutkimuskertomuksen komitealle toimittamisen välillä, kantajat katsovat, että komissio on laiminlyönyt huolellisuusvelvollisuutensa.

194 Komissio toteaa, että se toimi kaikkea mahdollista huolellisuutta noudattaen asiassa, joka on seurauksiltaan tärkeä.

— Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

195 On syytä todeta, että asetuksen N:o 3286/94 7 artiklan 4 kohdan mukaan neuvoa antavalla komitealla on käytettävissään kahdeksan työpäivää reagoidakseen komission asetuksen N:o 3286/94 8 artiklan 8 kohdan mukaisesti lähettämään tutkimuskertomukseen.

196 Asetuksen N:o 3286/94 11 artiklan 1 kohdan mukaan komission päätös, jolla tutkimusmenettely päätetään, on tehtävä kyseisen asetuksen 14 artiklan säännöksiä noudattaen. Asetuksen N:o 3286/94 14 artiklan 2 kohdan mukaan "komission edustaja tekee ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä" ja "komitea käsittelee asiaa määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan". Asetuksen N:o 3286/94 14 artiklan 3 kohdassa säädetään, että "komissio tekee päätöksen, josta se ilmoittaa jäsenvaltioille ja jota sovelletaan kymmenen päivän kuluttua, jollei yksikään jäsenvaltio ole tänä aikana saattanut asiaa neuvoston käsiteltäväksi".

197 Tästä seuraa, että asetuksessa N:o 3286/94 ei säädetä määräajasta, jonka kuluessa komission on tehtävä neuvoa-antavalle komitealle päätösehdotus tutkimuskertomusta koskevan kuulemismenettelyn jälkeen, eikä määräajasta niiden ajankohtien välillä, jolloin neuvoa-antava komitea on päättänyt päätösehdotuksesta ja jolloin komissio tekee päätöksen. Näin ollen asetuksessa ei ole säädetty määräajasta, jonka kuluessa esillä olevassa tapauksessa kyseessä olevan riidanalaisen päätöksen kaltainen päätös tutkimusmenettelyn päättämisestä on tehtävä asetuksen N:o 3286/94 7 artiklassa tarkoitetun komitean kuulemisen jälkeen.

198 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että se, että asetuksessa N:o 3286/94 vaietaan tästä kysymyksestä, on tulkittavissa yhteisön lainsäätäjän haluksi jättää komissiolle tietty harkintavalta sen ajankohdan suhteen, jolloin päätös tutkimusmenettelyn päättämisestä on syytä tehdä, kun otetaan huomioon kaikki kutakin tapausta koskevat seikat, muun muassa mahdolliset toimenpiteet, joihin komissio aikoisi ryhtyä kyseessä olevan kolmannen maan viranomaisten suhteen ennen tutkimusmenettelyn päättämistä.

199 Tällaisen harkintavallan hyväksyminen ei kuitenkaan voi merkitä sitä, että komissiolla on oikeus viivyttää asetuksen N:o 3286/94 11 artiklan 1 kohdan nojalla tapahtuvan päätöksen tekemistä yli kohtuullisen ajan, joka on arvioitava kunkin tapauksen erityisolosuhteiden perusteella. Tällaisella rajoituksella on nimittäin

tarkoitus tyydyttää komissiolle kuuluvan huolellisuusvelvollisuuden ja hyvän hallinnon periaatteen noudattamista koskeva vaatimus, kuten kantajat ovat esittäneet.

200 Esillä olevassa tapauksessa on syytä todeta, että aika, joka kului komitean neuvottelumenettelyn päättämisen 15.4.2002 ja riidanalaisen päätöksen tekemisen 9.7.2002 välillä, oli kaksi kuukautta ja 24 päivää. Tällainen aika ei kuitenkaan ole kohtuuton, kun otetaan huomioon erityisesti komission velvollisuus kuulla päätösehdotuksesta sisäisesti eri yksiköitään, kuulla päätöksestä jäsenvaltioita asetuksen N:o 3286/94 14 artiklan mukaisesti sekä varata riittävä määräaika sen mahdollistamiseksi, että päätös käännetään yhteisön kaikille virallisille kielille.

201 Tästä seuraa, että tämän kanneperusteen toinen osa on hylättävä, kuten myös kahdeksas kanneperuste kokonaisuudessaan.

202 Tässä tilanteessa kanne on hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

203 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ovat hävinneet asian, ne on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut komission vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (laajennettu ensimmäinen jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Kantajat velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Vesterdorf Mengozzi Martins Ribeiro

Dehousse Labucka

Julistettiin Luxemburgissa 14 päivänä joulukuuta 2004.

H. Jung

kirjaaja

B. Vesterdorf

presidentti

Sisällys

Asiaa koskevat oikeussäännöt ..... II - 4335

Riitaa edeltävät vaiheet ..... II - 4342

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset ..... II - 4347

Tutkittavaksi ottaminen ..... II - 4349

Pääasia ..... II - 4350

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 3286/94 2 artiklan 1 kohdan rikkomista ..... II - 4350

Asianosaisten lausumat ..... II - 4350

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 4352

Toinen kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 3286/94 2 artiklan 4 kohdan rikkomista ..... II - 4356

Asianosaisten lausumat ..... II - 4356

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 4358

Kolmas kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 3286/94 10 artiklan 5 kohdan rikkomista ..... II - 4361

Asianosaisten lausumat ..... II - 4361

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 4362

Neljäs kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 3286/94 11 artiklan 1 kohdan rikkomista ..... II - 4364

Asianosaisten lausumat ..... II - 4364

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 4366

— Alustavia huomautuksia ..... II - 4366

— Yhteisön edun arviointi tutkimusmenettelyn aloittamista koskevassa ilmoitusvaiheessa ..... II - 4368

— Yhteisön edun rinnastaminen valituksen tekijän yksilölliseen etuun tai sen supistaminen valituksen tekijän yksilölliseksi eduksi ja laiminlyönti ottaa huomioon niiden muiden osapuolten edut, joita asia koskee .... II - 4369

Viides kanneperuste, joka koskee riidanalaisen päätöksen perustelujen puutteellisuutta II - 4376

Viidennen kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee puutteellisia perusteluja kaupan esteen arvioinnin osalta ..... II - 4376

— Asianosaisten lausumat ..... II - 4376

— Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 4377

Viidennen kanneperusteen toinen osa, joka koskee puutteellisia perusteluja siltä osin kuin kyseessä on yhteisön etu ryhtyä toimiin ..... II - 4379

— Asianosaisten lausumat ..... II - 4379

— Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 4380

Kuudes kanneperuste, joka koskee tosiseikkojen ilmeisiä arviointivirheitä ja asetuksen N:o 3286/94 2 artiklan 4 kohdan ja 11 artiklan 1 kohdan rikkomista ..... II - 4383

Kuudennen kanneperusteen ensimmäinen osa, jonka mukaan komissio teki ilmeisen virheen, kun se arvioi kantajien tuotteiden mahdollista poistamista niiden tavaroiden luettelosta, joihin Yhdysvallat soveltaa lisätullia ..... II - 4383

— Asianosaisten lausumat ..... II - 4383

— Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 4384

Kuudennen kanneperusteen toinen osa, jonka mukaan on tehty perusteettomasti maksetun lisätullin palauttamista koskeva ilmeinen arviointivirhe ..... II - 4386

— Asianosaisten lausumat ..... II - 4386

— Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 4387

Seitsemäs kanneperuste, joka koskee puolustautumisoikeuksien loukkaamista ..... II - 4388

Asianosaisten lausumat ..... II - 4388

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 4390

Kahdeksas kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 3286/94 8 artiklan 8 kohdan rikkomista ja komission huolellisuusvelvollisuuden laiminlyöntiä ..... II - 4394

Kahdeksannen kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee asetuksen N:o 3286/94 8 artiklan 8 kohdassa tarkoitetun määräajan rikkomista ..... II - 4394

— Asianosaisten lausumat ..... II - 4394

— Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 4395

Kahdeksannen kanneperusteen toinen osa, joka koskee komission huolellisuusvelvollisuuden laiminlyöntiä sen ajan osalta, joka kului asetuksen N:o 3286/94 7 artiklassa tarkoitetun komitean kuulemisen ja riidanalaisen päätöksen tekemisen välillä ..... II - 4398

— Asianosaisten lausumat ..... II - 4398

— Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 4398

Oikeudenkäyntikulut ..... II - 4400